

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA BARTOSZYCE.

OLSZTYN, 2015 R.

Perspektywa

Autorska Pracownia Projektowa

Wioletta Kwiatkowska

10-695 Olsztyn

ul. Popiełuszki 8/25

OPRACOWANIE:

inż. Wioletta Kwiatkowska

inż. Wojciech Kwiatkowski

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	4
1.1. Podstawa formalno-prawna	4
1.2. Cel, zakres prognozy	4
1.3. Metodyka, wykorzystane materiały przy sporządzeniu prognozy	6
1.4. Proponowane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość ich przeprowadzania	6
2. Powiązania z innymi dokumentami na poziomie UE, kraju i regionu	6
2.1. Dokumenty UE	7
2.2. Dokumenty krajowe	7
2.3. Poziom regionalny	12
3. Ogólna charakterystyka gminy oraz obszaru objętego opracowaniem	13
4. Lokalizacja i ogólna charakterystyka obszaru opracowania	13
5. Charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego	16
5.1 Geomorfologia i budowa geologiczna	16
5.2 Warunki glebowe	17
5.3 Wody powierzchniowe i podziemne	18
5.4 Warunki klimatyczne	19
5.5 Promieniowanie elektromagnetyczne	20
5.6 Kopaliny	20
5.7 Szata roślinna	20
5.8 Świat zwierzęcy	21
5.9 Formy ochrony przyrody	21
5.10 Gospodarka odpadami	22
6. Charakterystyka ustaleń planu miejscowego	23
7. Potencjalne zmiany w środowisku przy dotychczasowym użytkowaniu (wariant zerowy – przy braku planu)	25
8. Stan istniejący na obszarach podlegających ochronie w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) objętym planem	25
9. Analiza i ocena przewidywanych oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu	26
9.1. Prognozowane skutki wpływu realizacji miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska	27
9.2. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	33
9.3. Wpływ realizacji miejscowego planu na obszary chronione, w tym objęte siecią Natura 2000	33
10. Ocena projektu miejscowego planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	33
10.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	33
10.2. Propozycje rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w planie wraz z uzasadnieniem ich wyboru	39
10.3. Opis trudności wynikających z niedostatków techniki, luk w danych i współczesnej wiedzy, jakie napotkano przy opracowaniu prognozy	39
11. Streszczenie	40
12. Literatura i materiały źródłowe	41
13. Załączniki graficzne	41

1. WSTĘP.

1.1. PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA.

Podstawę prawną sporządzenia prognozy stanowią:

- ✓ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227);
- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. „Prawo ochrony środowiska” (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 1232 z późn. zm.);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014r. poz. 112);
- ✓ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010r. nr 213 poz. 1397 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. „O ochronie przyrody” (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 627);
- ✓ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (Dz. U. z 2015r. poz. 199 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. „Prawo wodne” (Dz. U. 2012r. poz. 145 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych” (Dz. U. z 2013 poz. 503 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2011r. Nr 163, poz. 981);
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2013r. , poz. 21);
- ✓ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2010r. Nr 213 poz. 1397 z późn. zm.);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012. 463).

Na szczeblu międzynarodowym stanowią:

- ✓ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- ✓ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Uchwały i akty prawa miejscowego:

- ✓ Uchwała Nr XLIII/326/2014 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce, dla obszaru ograniczonego od zachodu, północy i wschodu granicą administracyjną miasta, od południa terenami przemysłowo-składowymi, drogą krajową nr 51 oraz istniejącymi i projektowanymi terenami zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Pisma:

- ✓ Pismo Znak: WSTE.411.46.2014.BW z dnia 14.08.2014r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie.
- ✓ Pismo Znak: ZNS.4082.5.2015ZK z dnia 21.08.2014r. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bartoszykach.

1.2. CEL, ZAKRES PROGNOZY.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce. Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Za wiodące zasady sporządzania prognozy uznano:

- ✓ ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- ✓ skutki wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- ✓ zagrożenia dla środowiska spowodowane realizacją ustaleń planu;
- ✓ sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko;
- ✓ ocena przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją miejscowego planu.

Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” zgodnie z uzgodnionym zakresem prognozy określonym w pismach o których mowa w pkt. **1.1.**

1) Zawiera:

- a) Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
- b) Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
- c) Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
- d) Informacje o możliwym transgenicznym oddziaływaniu na środowisko.
- e) Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

2. Określa, analizuje i ocenia:

- a) Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
- b) Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
- c) Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczącej obszarów podlegającej ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
- d) Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
- e) Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,

- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne,
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

3. Przedstawia:

- a) Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
- b) Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawia rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.3. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody empirycznej i teoretycznej. Metoda empiryczna dotyczyła inwentaryzacji przeprowadzonej w terenie w czasie wizji terenowych w dniach 12.06.2014r., 05.08.2014r., 08.04.2015 r. oraz dokumentacji fotograficznej. Metoda teoretyczna polegała na analizie tekstów niepublikowanych (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce, Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania miasta Bartoszyce, analizie map (Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, Geologicznej Polski (mapa utworów powierzchniowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski (mapa bez utworów czwartorzędowych) w skali 1 : 200 000, Geologicznej Polski w skali 1:50 000, mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000, Glebowo – rolniczej w skali 1:5000) oraz obowiązującego prawa.

1.4. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.

Ustalenia projektowanego dokumentu są jednoznaczne do przewidzenia. Wskazanie funkcji terenów będzie skutkowało prędzej lub później ich zagospodarowaniem na zasadach określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Monitorowanie odbywa się przez służby publiczne (jednostki, wydziały) samorządów terytorialnych, które są władne stanowienia i realizacji polityki przestrzennej na terenie swojej właściwości miejscowej. Dodatkowo, sprawdzenia możliwości zagospodarowania terenu dokonują jednostki władne do wydawania pozwolenia na budowę oraz jednostki nadzoru budowlanego sprawdzające czy dokonane zagospodarowanie zostało wykonane zgodnie z obowiązującym prawem. Nie jest natomiast określona instytucja odpowiedzialna za częstotliwość monitoringu. Należy przyjąć, iż monitorowanie projektowanego zagospodarowania winno nastąpić przez podmioty określone w art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w chwili przedkładania analizy, o której mowa w w/w przepisie.

Aktem prawa miejscowego w zakresie regulującym część kwestii związanych zabezpieczeniem środowiska jest regulamin utrzymania porządku i czystości. Naruszenie przepisów regulaminu podlega karze grzywny według zasad wynikających z Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczeniach.

Jakość i efektywność wdrażanych rozwiązań w dużym stopniu zależą będzie od monitorowania sposobu realizacji założeń planu. Nadzór nad wdrażaniem planu winien szczególnie obejmować poniższe zagadnienia:

- ✓ monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zagospodarowaniu;
- ✓ monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie lub jego brak;
- ✓ monitorowanie zgodności realizacji z planem zagospodarowania przestrzennego;

- ✓ monitorowanie czynników przyrody w zakresie transgranicznym i możliwości ich migracji.

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU.

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

2.1. DOKUMENTY UE.

Ochrona środowiska jest przedmiotem regulacji wspólnotowej głównie w postaci dyrektyw UE. Jeśli chodzi o zasadę zrównoważonego rozwoju, która jest przedmiotem głównie dokumentów kierunkowych o charakterze politycznym, to pojęcie to nie jest rozumiane jednoznacznie, a jego aktualną interpretację zawierają materiały opublikowane w 2005 r.

Najważniejsze dla tych zagadnień są następujące dokumenty:

Szósty Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska.

Szósty Program ustanowiła decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego. Program ten obowiązuje na lata 2002 – 2012. Wyznacza cztery główne i priorytetowe obszary związane z ochroną środowiska: przeciwdziałanie zmianie klimatu, działania w sprawie przyrody i różnorodności biologicznej, działania w sprawie środowiska naturalnego, zdrowia i jakości życia, zrównoważone wykorzystanie gospodarki zasobami naturalnymi i odpadami. Program ten promuje pełną integrację wymagań ochrony środowiska z działaniami Wspólnoty. Zgodnie z założeniami Programu, wszelkie działania podejmowane na poziomie Wspólnoty cechować powinno całościowe podejście do zagadnień ochrony środowiska i zdrowia ludzi, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju.

Strategia Lizbońska - droga do sukcesu zjednoczonej Europy powstała w 2000r.

Głównym celem Strategii Lizbońskiej jest stworzenie w Europie do roku 2010, najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie. Sama strategia skupia się na czterech kwestiach: innowacyjności, liberalizacji, przedsiębiorczości oraz spójności społecznej.

Zrównoważona Europa dla Lepszego Świata – Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej , tzw. Strategia z Goeteborga.

Strategia ta jest uzupełnieniem strategii Lizbońskiej i wskazuje elementy pod kątem środowiska jakie należy zawrzeć przy realizacji założeń lizbońskich tzn. założenia lizbońskie zostały uzupełnione o elementy trwałego i zrównoważonego rozwoju w kontekście rozwoju społeczno-gospodarczego. Dotyczy ona najpoważniejszych zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie, tak zwanych tendencji niezrównoważonych. Należą do nich: zmiany klimatyczne, zdrowie publiczne, transport i wykorzystanie gruntów, zarządzanie zasobami naturalnymi, wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa, ubóstwo i wyłączenie społeczne.

2.2. DOKUMENTY KRAJOWE.

Ochrona środowiska jest obecnie jednym z głównych zadań współczesnego społeczeństwa i państwa. Fundamentalnym dokumentem w zakresie zrównoważonego rozwoju jest **Konstytucja Rzeczypospolitej Polski**, która w art. 5 zawiera m.in. zrównoważony rozwój, czyli taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym znajduje się proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Ustawa prawo ochrony środowiska oraz ustawy jej pokrewne i rozporządzenia zobowiązującą do kierowania się zasadą zrównoważonego rozwoju w różnych etapach działań: planistycznych, realizacyjnych i zarządzania.

W ostatnich latach powstało kilka dokumentów o charakterze programowym, które wyznaczają politykę państwa w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.

II Polityka Ekologiczna Państwa

To dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyki wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii. Zakłada również zmniejszenie energochłonności gospodarki i wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Działaniom w zakresie zmniejszania energochłonności musi towarzyszyć kontynuowanie przedsięwzięć zmieniających sposób zaspokajania istniejących potrzeb energetycznych, przede wszystkim strukturę wykorzystania nośników energii, w kierunku dalszego zwiększania udziału energii elektrycznej w ogólnym zużyciu energii finalnej (a zmniejszania finalnego zużycia energii pochodzącej bezpośrednio ze spalania paliw), zwiększania udziału w produkcji energii gazu i ropy naftowej (w miejsce węgla), poprawy jakości węgla i innych paliw, a także wzrostu udziału w produkcji energii elektrycznej i ciepłej energetycznych nośników odnawialnych (energia wody i wiatru, energia geotermalna, energia słoneczna, energia z biomasy) oraz pochodzących z odpadów. Wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii ułatwi przede wszystkim osiągnięcie założonych w polityce ekologicznej państwa celów w zakresie obniżenia emisji zanieczyszczeń odpowiedzialnych za zmiany klimatyczne oraz substancji zakwaszających. Zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie paliwowo-energetycznym kraju będzie także istotnym elementem realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, zgodnie z zapisem zawartym w art. 5 Konstytucji RP. Wykorzystanie istniejących zasobów energii odnawialnej i zwiększanie ich potencjału będzie bowiem sprzyjać oszczędzaniu zasobów nieodnawialnych oraz wspomagać działania na rzecz poprawy warunków życia obywateli i rozwoju wielu sektorów gospodarki w sposób łączący efekty ekonomiczne z poszanowaniem środowiska. Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii w szczególności:

- ✓ zwiększy bezpieczeństwo energetyczne kraju poprzez decentralizację wytwarzania energii, zróżnicowanie jej źródeł, wykorzystanie jej lokalnych zasobów oraz wprowadzenie pożądanego elementu konkurencji wobec naturalnych monopolii w sektorze energetycznym;
- ✓ wpłynie na rozwój lokalnych rynków pracy, tworząc miejsca pracy w dziedzinie produkcji urządzeń oraz montażu i eksploatacji instalacji wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych;
- ✓ będzie stymulować rozwój nowoczesnych technologii i modernizację infrastruktury technicznej;
- ✓ ograniczy szkody w środowisku związane z wydobywaniem i spalaniem paliw kopalnych;
- ✓ ułatwi realizację międzynarodowych zobowiązań Polski w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń powietrza.

Podstawowe działania w zakresie rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych powinny podtrzymać i zintensyfikować dotychczasowe kierunki rozwoju energetyki odnawialnej poprzez:

- ✓ szerokie wprowadzenie nowoczesnych technologii i urządzeń przetwarzających energię ze źródeł odnawialnych na nośniki użyteczne we wszystkich sferach produkcji, usług i konsumpcji;

- ✓ intensywny rozwój energetyki odnawialnej na szczeblu regionalnym i lokalnym, pracującej w układach zdecentralizowanych na regionalne i lokalne potrzeby;
- ✓ popularyzację i wdrożenie najlepszych praktyk w dziedzinie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, w sferze rozwiązań technologicznych, administracyjnych i finansowych.

W celach krótkoterminowych wskazano:

- ✓ harmonizację polityki rozwoju wykorzystania energii odnawialnej z politykami sektorowymi, poprzez wprowadzenie wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii do programów wykonawczych polityki ekologicznej, energetycznej, rolnej, transportowej, rozwoju regionalnego oraz polityki zagospodarowania przestrzennego kraju;
- ✓ opracowanie programów działań krótko-, średnio i długoterminowych, gromadzenie i popularyzacja informacji użytecznych w rozwoju energetyki odnawialnej oraz pomoc samorządom, przedsiębiorstwom, organizacjom pozarządowym i osobom prywatnym w przygotowaniu planów rozwoju i planów inwestycyjnych w dziedzinie wykorzystania energii odnawialnej;
- ✓ zwiększenie zaangażowania i poprawę efektywności wykorzystania środków publicznych (budżetowych i pozabudżetowych) kierowanych na realizację programów wzrostu użytkowania odnawialnych źródeł energii;
- ✓ wzmoczenie wysiłków na rzecz uzyskania wsparcia finansowego Unii Europejskiej w realizacji wyżej wymienionych programów (w ramach funduszy pomocowych, przedakcesyjnych, strukturalnych i celowych przeznaczonych na energetykę odnawialną), jak również wsparcia międzynarodowych instytucji finansowych.

Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009–2012 z perspektywą do roku 2016.

Jednym z celów dotyczących planowania przestrzennego zawartych w PEP jest przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Szczególnie trudne zadania związane z ochroną atmosfery, a właściwie z przeciwdziałaniem zmianom klimatu, wynikają dla RP z przyjętej przez Radę Europejską wiosną 2007 r. decyzji o redukcji emisji dwutlenku węgla z terenu Unii o 20% do roku 2020. Poza tym Rada Europejska przyjęła, że w 2020r. udział odnawialnych źródeł w produkcji energii wyniesie co najmniej 20% i o tyleż samo wzrośnie efektywność energetyczna. Akurat w Polsce, z uwagi na wspomniany bilans energii pierwotnej oparty na węglu, ochrona atmosfery to zarazem ochrona jej zasobów przed zanieczyszczeniem i zmianami klimatu.

Kierunki działań w latach 2009-2012.

Z przeglądu zadań, jakie stoją obecnie przed Polską w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem wynika, że największym wyzwaniem jest m.in.:

- ✓ dalsza redukcja emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego z procesów wytwarzania energii; zadanie to jest szczególnie trudne dlatego, że struktura przemysłu energetycznego Polski jest głównie oparta na spalaniu węgla i nie można jej zmienić w ciągu kilku lat;
- ✓ możliwie szybkie uchwalenie nowej polityki energetycznej Polski do 2030r., w której zawarte będą mechanizmy stymulujące zarówno oszczędność energii, jak i promujące rozwój odnawialnych źródeł energii; te dwie metody bowiem w najbardziej radykalny sposób zmniejszają emisję wszelkich zanieczyszczeń do środowiska, jak też są efektywne kosztowo i akceptowane społecznie; Polska zobowiązała się do tego, aby udział odnawialnych źródeł energii w 2010r. wynosił nie mniej niż 7,5%, a w 2020 r. wg Komisji Europejskiej udział powinien być nie mniejszy niż 15%; tylko przez szeroką promocję korzystania z tych źródeł, wraz z zachętami ekonomicznymi i organizacyjnymi Polska może wypełnić te ambitne cele;

- ✓ w latach 2009-2012 także podjęcie działań związanych z gazyfikacją węgla (w tym także z gazyfikacją podziemną) oraz z techniką podziemnego składowania dwutlenku węgla; dopiero dzięki uruchomieniu pełnego pakietu ww. działań można liczyć na wypełnienie przez Polskę zobowiązań wynikających z opisanych wyżej dyrektyw.

Oprócz wymienionych dokumentów o charakterze ogólnym, w Polsce, w nawiązaniu do przepisów ustawy (Prawo ochrony środowiska i Prawo o odpadach) funkcjonuje kilka innych programów szczegółowych w zakresie ochrony środowiska. Są to:

Krajowy Program Zwiększenia Lesistości

Program jest jednym z elementów kształtowania przestrzeni przyrodniczej Polski, zawarto w nim wytyczne sporządzania lokalnych planów zwiększania lesistości. Jego założenia są zgodne z ratyfikowanymi przez Polskę konwencjami międzynarodowymi.

Program zakłada zwiększenie lesistości kraju do 30% w latach 2001-2020, przy uwzględnieniu czynników wynikających

z konieczności ochrony przyrody i krajobrazu oraz preferencji zalesieniowych gmin.

Polityka Energetyczna Państwa do 2025r.

Zgodnie z PEP gminna administracja samorządowa jest odpowiedzialna za zapewnienie energetycznego bezpieczeństwa lokalnego, w szczególności w zakresie zaspokojenia zapotrzebowania na energię elektryczną, ciepło i paliwa gazowe, z racjonalnym wykorzystaniem lokalnego potencjału odnawialnych zasobów energii i energii uzyskiwanej z odpadów. Racjonalne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii (OZE) jest jednym z istotnych elementów zrównoważonego rozwoju państwa. Stopień wykorzystania odnawialnych źródeł energii zależy od ich zasobów i technologii ich przetwarzania. Generalnie można powiedzieć, że biomasa (uprawy energetyczne, drewno opałowe, odpady rolnicze, przemysłowe i leśne, biogaz) oraz energia wiatrowa realnie oferują największy potencjał do wykorzystania w Polsce przy obecnych cenach energii i warunkach pomocy publicznej. W dalszej kolejności plasują się zasoby energii wodnej oraz geotermalnej. Natomiast technologie słoneczne (pomimo ogromnego potencjału technicznego) z powodu niskiej efektywności kosztowej w odniesieniu do produkcji energii elektrycznej mogą odgrywać istotną rolę praktycznie wyłącznie do produkcji ciepła. Celem strategicznym polityki państwa jest wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii i uzyskanie 7,5 % udziału energii, pochodzącej z tych źródeł, w bilansie energii pierwotnej. Dokonywać się to ma w taki sposób, aby wykorzystanie poszczególnych rodzajów odnawialnych źródeł energii sprzyjało konkurencji promującej źródła najbardziej efektywne ekonomicznie, tak aby nie powodowało to nadmiernego wzrostu cen energii u odbiorców. Stanować to powinno podstawową zasadę rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć 7,5 % w roku 2010 a rzeczywiście osiągnął poziom 10,2%. Najwięcej energii odnawialnej w 2010 r. pochodziło z biomasy stałej, której udział w pozyskaniu wszystkich nośników energii wyniósł 85,36%. Kolejne pozycje bilansu energetycznego zajęły: biopaliwa ciekłe (6,65%), woda (3,65%), wiatr (2,08%), biogazy (1,67%), pompy ciepła (0,31%), energia geotermalna (0,2%), odpady komunalne (0,04%) oraz promieniowanie słoneczne (0,03%). Jest on zgodny z indykatywnym celem ilościowym, ustalonym dla Polski w dyrektywie 2001/77/WE z dnia 27 września 2001r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych energii. Obserwowany w ostatnich latach znaczny postęp w wykorzystaniu energii wiatru czyni energetykę wiatrową jedną z najszybciej rozwijających się gałęzi przemysłu. Planuje się działania polepszające warunki inwestowania także w tym obszarze odnawialnych źródeł energii. Konieczne jest również wdrożenie rozwiązań zmierzających do poprawy współpracy elektrowni wiatrowych w ramach krajowego systemu elektroenergetycznego. Działania w tym zakresie nie mogą kolidować z wymaganiami ochrony przyrody (NATURA 2000). Należy ocenić od strony sieciowej, na ile mogą być lokalizowane w strefie przybrzeżnej Morza Bałtyckiego morskie farmy wiatrowe. Kolejnym okresem

granicznym jest rok 2020, w którym udział energii elektrycznej wytwarzanej w OZE w łącznym zużyciu energii elektrycznej brutto w kraju powinien osiągnąć poziom 15%.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Opracowanie Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych wynika z zapisów ustawy Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229 z późn. zm.). Program określa wykazy aglomeracji, które powinny być wyposażone w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków, określa wielkość koniecznych do usunięcia ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych w tych aglomeracjach, określa wykaz przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych i terminy ich realizacji niezbędne dla realizacji zapisów ustawy i Traktatu Akcesyjnego.

Krajowa Strategia Ochrony Środowiska przed Trwałymi Zanieczyszczeniami Organicznymi.

Nadrzędnym celem strategii jest utrzymanie lub zmniejszenie poziomu emisji trwałych zanieczyszczeń organicznych do środowiska na poziomie wynikającym z porozumień międzynarodowych. Opracowanie strategii wynika z zapisów „Protokołu w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości” (Protokół z Aarhus) oraz „Konwencji w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych” (Konwencja Sztokholmska).

Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej oraz Plan działań na lata 2014-2020.

W maju 2011 r. Komisja Europejska opublikowała dokument: Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny - unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. Celem przewodnim tego dokumentu jest powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji funkcji ekosystemów w UE do 2020 r. oraz przywrócenie ich w możliwie największym stopniu, a także zwiększenie wkładu UE w zapobieganie utracie różnorodności biologicznej na świecie. Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2014-2020 stanowi wkład Polski w wypełnienie celu przewodniego tego dokumentu.

Głównymi celami postawionymi w przedmiotowym dokumencie są:

- ✓ zlikwidowanie przyczyn utraty bioróżnorodności poprzez włączenie działań na rzecz ochrony przyrody w programy rozwoju gospodarki kraju we wszystkich sektorach, tak na szczeblu rządowym, jak i na poziomie społeczeństwa;
- ✓ ograniczenie bezpośredniej presji na bioróżnorodność oraz promowanie trwałego i zrównoważonego użytkowania;
- ✓ poprawa stanu ochrony bioróżnorodności poprzez zachowanie różnorodności genetycznej na poziomie genów, gatunków i ekosystemów;
- ✓ zwiększenie możliwości powszechnego wykorzystania pożytków wynikających z bioróżnorodności oraz funkcji, jakie spełniają ekosystemy;
- ✓ poprawa możliwości wprowadzania w życie zapisów Konwencji poprzez wdrażanie procesów planowania z udziałem różnych partnerów, odpowiednie zarządzanie wynikami badań naukowych i wzmocnienie potencjału instytucjonalnego.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju określa politykę państwa w zakresie przestrzennego zagospodarowania kraju do roku 2030.

Koncepcja wyraża politykę przestrzenną państwa, określa uwarunkowania, cele i kierunki zrównoważonego rozwoju kraju, określa zasady, według których należy opracowywać studia uwarunkowań i kierunki zagospodarowania przestrzennego gmin, określa ustalenia, które należy uwzględnić w planach

zagospodarowania przestrzennego województw. W koncepcji określono również konkretne elementy struktury przestrzennej oraz wymagania z zakresu ochrony środowiska i zabytków, z uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie.

Polityka spójności na lata 2014-2020.

Głównym celem nowego podejścia jest skonsolidowanie polityki spójności jako głównej strategii inwestycyjnej stanowiącej trzon strategii „Europa 2020”. Polityka spójności pomoże w realizacji celów strategii „Europa 2020” poprzez ukierunkowane inwestycje w następujących obszarach:

- ✓ badania i działalność innowacyjna;
- ✓ technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT);
- ✓ konkurencyjność małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
- ✓ przejście na gospodarkę niskoemisyjną;
- ✓ dostosowanie do zmian klimatycznych oraz zapobieganie zagrożeniom i zarządzanie nimi;
- ✓ ochrona środowiska i efektywne wykorzystywanie zasobów;
- ✓ zrównoważony transport oraz usuwanie wąskich gardeł w kluczowych infrastrukturach sieciowych;
- ✓ promowanie zatrudnienia i wspieranie mobilności siły roboczej;
- ✓ włączenie społeczne i zwalczanie ubóstwa;
- ✓ edukacja, poszerzanie umiejętności i kształcenie ustawiczne;
- ✓ kreowanie możliwości instytucjonalnych oraz efektywna administracja publiczna.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie.

Dokument określa cele i sposób działania rządów i samorządów województw dla osiągnięcia strategicznych celów rozwoju kraju. Strategia wyznacza cele polityki rozwoju regionalnego dla obszarów miejskich i wiejskich i definiuje ich powiązania z innymi planami rozwoju regionów. Jako najważniejsze cele strategii określono: wspomaganie wzrostu konkurencyjności regionów, budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie procesom marginalizacji na obszarach problemowych, tworzenie warunków dla skutecznej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie. Strategia wpisuje się w ramy działań nakreślonych w Traktacie Lizbońskim.

Krajowa Strategia Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej wraz z Programem Działań.

Opracowanie strategii wynika z zapisów Konwencji o Różnorodności Biologicznej przyjętej w Rio de Janeiro w 1992 roku. Strategia określa pożądany stan przyrody w Polsce, możliwy do osiągnięcia w określonym czasie. Kierowana jest do administracji rządowej różnych szczebli oraz samorządów lokalnych.

2.3. POZIOM REGIONALNY.

Wśród dokumentów na poziomie regionalnym są min.:

Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego:

Głównym zadaniem planu jest określenie celów oraz zasad i kierunków gospodarowania przestrzenią województwa, które stanowią rozwinięcie długofalowej polityki regionalnej, określonej w Strategii Rozwoju Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Ważnym zadaniem jest stworzenie optymalnych warunków przestrzennych do realizacji przyjętych w Strategii priorytetów inwestycyjnych, jak również programów krajowych i wojewódzkich. Istotną funkcją tego dokumentu jest koordynacja zadań rządowych i samorządowych w celu osiągnięcia merytorycznej spójności i zgodności z wojewódzką polityką przestrzenną. Stanowiąc największą i usystematyzowaną bazę danych o gospodarowaniu przestrzenią regionu, plan może także służyć jako płaszczyzna wymiany informacji i podejmowania negocjacji pomiędzy samorządem województwa i gminą.

Przyjęto następujące naczelną zasady gospodarowania przestrzenią:

- ✓ utrzymanie w rozwoju zrównoważonym środowiska przyrodniczego i zurbanizowanego poprzez zastosowanie właściwej skali i stopnia koncentracji zagospodarowania przestrzeni;
- ✓ wielofunkcyjny rozwój struktur przestrzennych zarówno w miastach jak i na terenach wiejskich;
- ✓ nadrzędność rozwoju jakościowego nad ilościowym we wszystkich aspektach zagospodarowania przestrzennego.

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025.

Strategia Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2025 uchwalona 25.06.2013r. przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Dokument ten określa cele i priorytety polityki rozwoju prowadzonej na terenie województwa warmińsko-mazurskiego.

Najważniejszym dokumentem dla sporządzanego planu zagospodarowania przestrzennego jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce uwzględniające wszystkie dokumenty na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. W przedmiotowym studium musi nastąpić korelacja założeń miejscowego planu z kierunkami rozwoju gminy co ma umocowanie prawne w art. 14 ust 5 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003r.

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA MIASTA.

Miasto Bartoszyce jest położone w północnej części województwa warmińsko-mazurskiego w powiecie bartoszyckim, którego jest stolicą. Powiat bartoszycki zlokalizowany jest przy granicy polsko-rosyjskiej z Obwodem Kaliningradzkim Federacji Rosyjskiej. W skład powiatu wchodzi też gminy: Bartoszyce, Bisztynek, Sępólno, Górowo Iławeckie, miasto Górowo Iławeckie.

Gmina miejska Bartoszyce w całości graniczy z gminą wiejską Bartoszyce. Bartoszyce są zlokalizowane w odległości 17 km od granicy z Obwodem Kaliningradzkim. Stanowią ważniejszy punkt na trasie wiodącej do przejścia granicznego Bezledy – Bagrationowsk, dzięki czemu miasto zyskuje rangę ważnego ośrodka tranzytowego.

Źródło: <http://bartoszyce.pl/miasto/polozenie/>

Mapa 1. Położenie Miasta Bartoszyce

Najbliżej położonymi ośrodkami miejskimi są (Rysunek nr 1): Olsztyn – 72 km, Elbląg – 120 km, Białystok – 240 km, Warszawa – 286 km, Gdańsk – 171 km, Kaliningrad – 51 km.

Według danych pozyskanych z Głównego Urzędu Statystycznego, na koniec 2012r. miasto zamieszkiwało 24719 ludzi. Łączna powierzchnia miasta to 1179 ha. Z dniem 1 stycznia 2014 r. granice administracyjne miasta Bartoszyce uległy zmianie poprzez włączenie w północnej części miasta terenów z obszaru należącego do gminy wiejskiej Bartoszyce (Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie ustalenia granic niektórych gmin i miast, nadania niektórym miejscowościom statusu miasta oraz zmiany siedziby władz gminy). W skład przyłączonych terenów wchodzi grunty z obrębu Jarkowo o łącznej powierzchni 71,43 ha oraz działka o powierzchni 7,38 ha stanowiąca część obszaru obrębu Łojdy. Łączna powierzchnia przyłączonych obszarów to 78,81 ha.

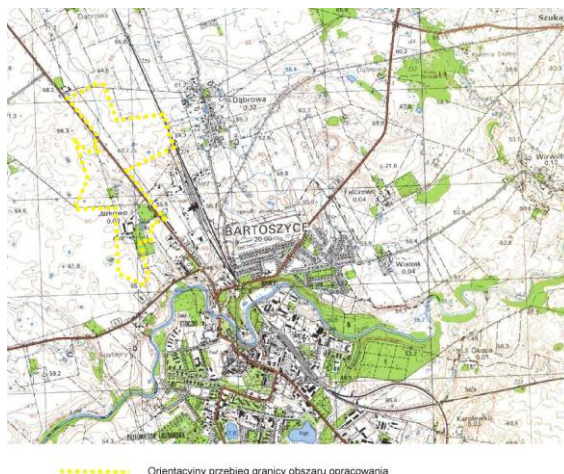
Pod względem położenia geograficznego miasto Bartoszyce znajduje się w obrębie mezoregionu fizycznogeograficznego – Równiny Sępopolskiej, w rozległym obniżeniu wysoczyzny morenowej płaskiej przeciętej doliną rzeki Łyny. Obszar jest prawie płaski, nachylony przeważnie w kierunku Łyny. W otoczeniu miasta, a także częściowo w jego obrębie znajdują się tereny wysoczyzny morenowej, płaskiej i lokalnie falistej. W kierunku na południowy-zachód od miasta dominują pagórki czołowo-morenowe.

Położenie w pobliżu międzynarodowego przejścia granicznego, obecność Warmińsko-Mazurskiej Strefy Ekonomicznej, drogi krajowej nr 51, atrakcyjna oferta turystyczna oraz dobrze rozwinięta infrastruktura techniczno-społeczna wpływają na atrakcyjność miasta. Bartoszyce są jednym z szybko rozwijających się miast województwa warmińsko-mazurskiego i stanowią najsilniejszy ośrodek gospodarczy powiatu bartoszyckiego.

Miasto Bartoszyce i gmina wiejska Bartoszyce położone są w obszarze wyznaczonej aglomeracji Bartoszyce na mocy Uchwały Nr XXVII/541/13 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 29 maja 2013r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Bartoszyce oraz likwidacji dotychczasowej aglomeracji Bartoszyce (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. z 2013r. poz. 2075).

4. LOKALIZACJA I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA.

Przedmiotowy teren położony jest w mieście Bartoszyce. Przez omawiany teren przebiega droga krajowa nr 51 Olsztynek - Olsztyn - Bezledy, która dalej prowadzi ruch do Kaliningradu. Obszar objęty opracowaniem stanowią tereny wolne od zabudowy na których prowadzone są zabiegi agrotechniczne oraz tereny zainwestowane w postaci zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz tereny ogrodów działkowych. Na części terenu znajduje się obszar pałacu wraz z bogatą roślinnością drzewiastą, krzewiastą o korzystnych walorach estetyczno-krajobrazowych.

Mapa 2. – Zarys przedmiotowego terenu. Opracowanie własne na podstawie mapy www.geoportal.gov.pl (kolorem żółtym zaznaczono zarys analizowanego terenu).

Fot.1 Tereny otwarte
(fot. autorska)

Fot.2. Tereny otwarte
(fot. autorska)

Fot. 3. Tereny otwarte
(fot. autorska)

Fot. 4. Teren z występującą wodą
(fot. autorska)

Fot. 5. Tereny wzdłuż drogi głównej
(fot. autorska)

Fot. 6. Fragment terenu uwilgotnionego
(fot. autorska)

5. CHARAKTERYSTYKA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO.

5.1. GEOMORFOLOGIA I BUDOWA GEOLOGICZNA

Bartoszyce znajdują się w obrębie mezoregionu fizycznogeograficznego zwanego Równiną Sępopolską, która wchodzi w skład makroregionu Nizina Staropruska.

Miasto położone jest w rozległym obniżeniu wysoczyzny morenowej płaskiej, którą przecina dolina rzeki Łyny. Tworzą go w większości osady wód lodowcowych i rzecznych. Jest to obszar prawie płaski, nachylony przeważnie w kierunku Łyny. Rozciąga się on wąskim pasem wzdłuż tej rzeki, również poza granicami miasta. Powierzchnia jego znajduje się na ogół na wysokości 42 - 55 m n.p.m.

W otoczeniu miasta, a także częściowo w jego obrębie, znajdują się tereny wysoczyzny morenowej, płaskiej i lokalnie falistej. Powierzchnia tych terenów jest wyniesiona nad poziom morza na wysokość od około 50 m do około 70 m. W kierunku na południowy - zachód od miasta - w rejonie Połącza, dominują w krajobrazie pagórki czołowo - morenowe. Ich kulminacje znajdują się na wysokościach rzędu 80 m n.p.m. Rzeźba terenu jest pagórkowata z licznymi oczkami wodnymi w obniżeniach terenu. Pagórki dochodzą do kilkunastu metrów wysokości względnej. Posiadają charakterystyczne płaskie wierzchołki i dość symetryczne zbocza, przeważnie o nachyleniu kilkunastu procent. Dolina rzeki Łyny jest największą wklęsłą formą urozmaicającą krajobraz Równiny Sępopolskiej. Rzeka na terenie miasta ma na ogół charakter erozyjny, tworząc dość wąską dolinę (o szerokości przeważnie około 300 m), która dość głęboko wcina się w teren (na ogół na głębokość kilkunastu metrów) - erodując brzegi poziomu wodnolodowcowego, a miejscami podcina powierzchnię wysoczyzny polodowcowej. Rzeka tworzy liczne meandry. Wytworzyła dwa tarasy. Taras nadzalewowy, który występuje wzdłuż rzeki fragmentarycznie wyniesiony jest około 5 m nad poziom wody w rzece. Taras zalewowy rzeki

położony jest 1 - 3 m nad poziomem wody. Dolina Łyny to teren najniżej położony na obszarze miasta i znajduje się na poziomie około 35 m n.p.m. Ponadto urozmaicenie wysoczyzny wprowadzają także doliny dopływów Łyny, Suszycy i innych strumieni. Wszystkie mają charakter erozyjny, głęboko wcinają się w podłoże wysoczyzny, szczególnie na odcinkach przyujściowych. Zbocza ich dolin często mają charakter urwiskowy.

Na terenach wysoczyznowych występują także obniżenia pojezierne oraz - mniejsze - wytopiskowe o płaskich i okresowo podmokłych powierzchniach. Oprócz form naturalnych na terenie opracowania występują także formy powstałe w wyniku działalności człowieka. Są to głównie nasypy budowlane i zbocza drogowe i kolejowe.

Miasto położone jest na platformie prekambryjskiej (zwanej też platformą wschodnioeuropejską), w obrębie regionu zwanego syneklizą perybałtycką.

Od powierzchni terenu zalegają osady czwartorzędowe, utworzone głównie w epoce lodowcowej. Ich grubość, stwierdzona w otworach wiertniczych wynosi około 120 m. Budują je głównie lodowcowe gliny zwałowe, a także wodnolodowcowe osady piaszczysto - żwirowe oraz zastoiskowe mułki i ropy.

Na powierzchni terenu występują osady najmłodszego zlodowacenia północnopolskiego oraz osady epoki współczesnej - holocenu.

Utwory akumulacji lodowcowej występujące na powierzchni wysoczyzny polodowcowej reprezentują gliny zwałowe, lokalnie silnie ilaste - utworzone w części w zastoiskach wodnych.

Poziomy erozyjno-akumulacyjny wzdłuż Łyny wypełniają piaski o zróżnicowanych frakcjach, z udziałem żwirów. Najmłodsze osady - holocenne - reprezentowane są przez: deluwia piaszczysto - gliniaste, zalegające u podnóża stoków i wypełniające część obniżenia terenu, osady rzeczne, rzeczno - bagienne i bagienne występujące w dolinach rzek i obniżeniach terenu, a reprezentowane głównie przez osady piaszczyste, namuły i torfy. Poniżej omówionych osadów czwartorzędowych zalegają utwory starszego trzeciorzędu. Wśród nich zalegają oligoceńskie piaski galukonitowe. Miąższość osadów trzeciorzędowych w rejonie Bartoszyce wynosi około 100m. Głębiej występują utwory osadzone w erze mezozoicznej, reprezentowane przez osady górnej kredy (głównie margle), jury i triasu. Zalegają one do głębokości około 1200 - 1300 m, przy czym najpełniej wykształcony jest profil osadów triasu dolnego, osiągających miąższość około 300 - 400 m. Budują je głównie piaskowce i mułowce. Dolną, najstarszą część pokrywy skał osadowych wypełniają osady ery paleozoicznej (bez utworów karbonu). Ich najstarszym ogniwem są osady kambru (utworzone około 600 mln lat temu), wykształcone głównie w postaci piaskowców i mułowców. Zalegają one do głębokości około 2000 - 2200 m. Głębiej występuje prekambryjski kraton, zbudowany ze skał krystalicznych rozwiniętych w serii granitoidów.

Utwory czwartorzędowe dla terenu objętego opracowaniem występują w większości w postaci piasków rzecznych oraz gliny zwałowej, miejscami gliny zwałowej w facji ilastej.

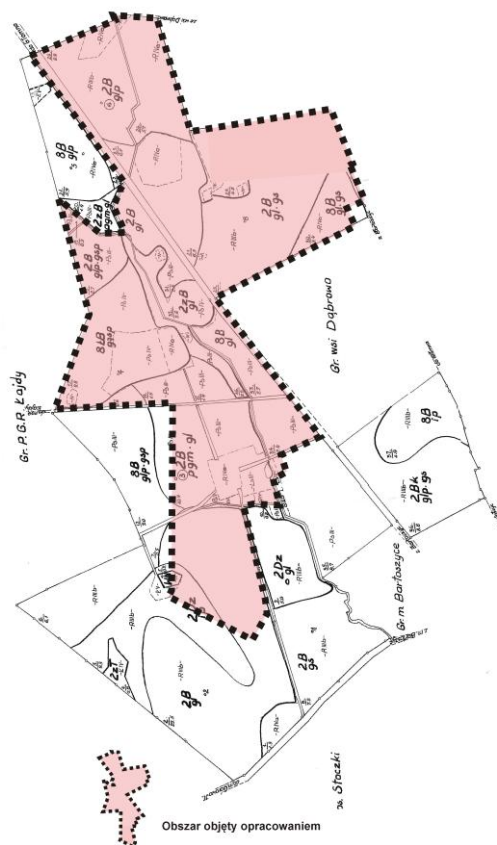
Mapa 3. – Mapa geologiczna Polski w skali 1:200 000.
(niebieskim trójkątem zaznaczono przybliżone miejsce analizowanego terenu).

5.2. WARUNKI GLEBOWE.

Na obrzeżach zainwestowania miejskiego Bartoszyce dominują gleby urodzajne, kompleksu pszennego dobrego. Wykształcone są one głównie na glinach lekkich, lokalnie zalegających na glinach średnich. Miejscami, głównie w północnych rejonach miasta, w podłożu występują iły pylaste. Są to gleby III i IV klasy bonitacyjnej. Gleby innych kompleksów glebowo - rolniczych są w zdecydowanej mniejszości. Skupiają się one w nieciągłym pasie wzdłuż doliny Łyny. Wśród nich stosunkowo największe powierzchnie zajmują kompleksy: żytńi słaby i żytńio - łubinowy. Wykształcone są one na piaskach średnich lub piaskach gliniastych lekkich, najczęściej podścielonych piaskami luźnymi. Są to gleby rolniczo o niskiej wartości. Wśród klas bonitacyjnych dominują: V i VI. Lokalnie występuje też kompleks glebowo - rolniczy żytńi dobry, głównie IVb klasy bonitacyjnej.

Trwałe użytki zielone zajmują stosunkowo niezbyt duży procent powierzchni gruntów rolnych. Większy ich kompleks występuje na północ od miasta - w kierunku Dąbrowy. Są to gleby czarnych ziem właściwych, wytworzone z iłów pylastych. W dolinie Łyny występują mady i lokalnie gleby pochodzenia organicznego - torfowe i mułowo - torfowe. Gleby pochodzenia organicznego na małych powierzchniach występują też w zagłębieniach wysoczyzny. Przeważają użytki zielone średnie III i IV klasy bonitacyjnej.

Na przedmiotowym terenie znajdują się w większości gleby brunatne właściwe oraz czarne ziemie. Gleby brunatne właściwe wytworzone są z gliny lekkiej, gliny średniej bądź gliny lekkiej pylastej podsypanej na głębokości do 50cm gliną średnią pylastą. Jeśli chodzi o czarne ziemie wytworzone są z gliny lekkiej bądź z iłów pylastych.

Mapa 4. - Fragment mapy glebowo-rolniczej (czarno-różowym zaznaczono przybliżony obszar objęty opracowaniem).

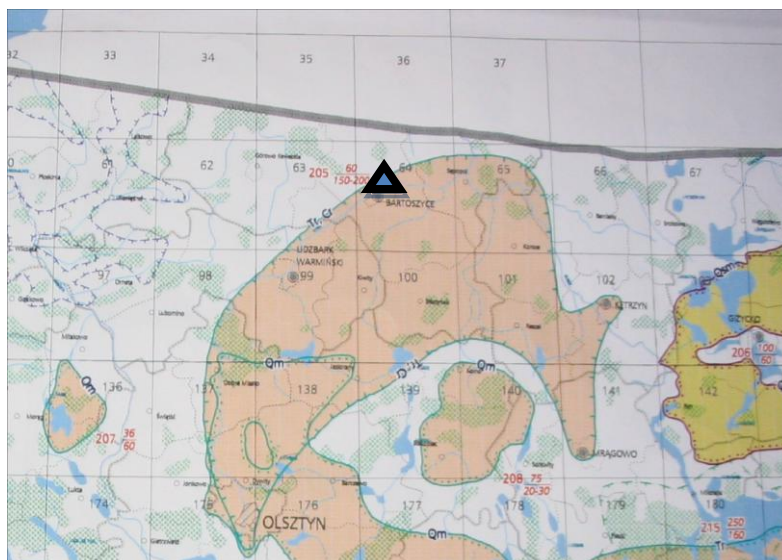
5.3. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE.

Miasto Bartoszyce leży w zlewisku Zalewu Wiślanego, w dorzeczu Pregoty. Miasto Bartoszyce i okolice leżą w zlewisku Łyna i jej dopływów. Łyna jest głównym elementem sieci hydrograficznej miasta i okolic. Na terenie Bartoszyca do Łyny dopływają dość liczne strumienie. Największym z nich jest rzeka Suszyca - dopływ prawobrzeżny, który przyjmuje wody między innymi ze zlewni jez. Kinkajmskiego. Została ona - podobnie jak Łyna - zaliczona do cieków podstawowych.

Pozostałe wody na terenie Bartoszyca to dość liczne niewielkie zbiorniki wód stojących, wypełniające dna zagłębień. Dwa największe znajdują się w południowo - wschodniej części miasta. Jeden z nich, położony między ul. Marksa a Wawrzynami (przy ul. Kętrzyńskiej), powstał w wyniku piętrzenia wód rzeki Suszycy. Obecnie jest wykorzystywany jako kąpielisko miejskie (jezioro Mleczarskie). Drugi zbiornik jest położony pomiędzy ul. PCK i ul. Warszawską (jezioro Bartbetowskie). Obydwa zbiorniki są użyczone Polskemu Związkowi Wędkarskiemu i corocznie są zarybiane (karpem i karasiem).

Obszar objęty opracowaniem leży w obrębie jednego z głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce (GZWP). Jest on oznaczony numerem 205 tzw. „Subzbiornik (Tr) Warmia” o powierzchni ogólnej 2095 km² i szacunkowych zasobach dyspozycyjnych wynoszących 60 tys. m³/d.

Jest to zbiornik w osadach trzeciorzędowych. W jego obrębie nie wyznaczono obszarów ochronnych wód, gdyż są one w sposób naturalny chronione od powierzchni terenu.

Mapa 5. - Fragment mapy GZWP (niebieskim kółkiem zaznaczono przybliżony obszar lokalizacji inwestycji).

Na terenie miasta zaopatrzenie w wodę pitną opiera się zasadniczo na ujęciu miejskim przy ulicy Limanowskiego, która stanowi siedzibę Wodociągowo-Ciepłowniczej Sp. z o.o. „COWIK”. Strefa ochrony obejmuje teren ochrony bezpośredniej, została ustanowiona na podstawie Decyzji wydanej przez Starostę Powiatu Bartoszyckiego znak: R-6223/18/00 z dnia 07.09.2000 r.

Ustanowiona strefa jest złożona z 10 studni wierconych (oznaczonych Nr 7, 8, 9A, 10, 10A, 11, 11A, 12, 13, 14), stacji uzdatniania wody, wieży ciśnień i zbiorników wody czystej. Ujmowane są dwa poziomy wodonośne: czwartorzędowy (zalegający na głębokości około 60 metrów) oraz głębszy - trzeciorzędowy (występujący na głębokościach rzędu 120 metrów). Ujmowane wody podziemne są średniej jakości. Wymagają one nieskomplikowanego uzdatnienia, polegającego głównie na usunięciu nadmiaru żelaza.

Także inne ujęcia głębinowe na terenie miasta, bazują na opisanych dwóch poziomach wodonośnych. Obydwa te poziomy są izolowane od powierzchni terenu grubą serią osadów o słabej przepuszczalności, wśród których dominuje glina zwałowa. Poziomy wodonośne tworzą osady piaszczyste o dobrych parametrach filtracyjnych.

Woda w nich zalega pod ciśnieniem subartezyjskim, a z poziomu trzeciorzędowego notowane są nawet samowypływy.

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000 obszar opracowania planu znajduje się w VI hydrogeologicznym regionie mazurskim. Głębokość pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego wynosi 30-100m. Wodonośność – potencjalna wydajność typowego otworu studziennego wynosi 30-70 m³/h. Głębokość pierwszego zwierciadła wód podziemnych wynosi 0-5m i 5-20m.

Mapa 6. - Fragment mapy hydrogeologicznej Polski (niebieskim trójkątem zaznaczono przybliżony obszar lokalizacji inwestycji).

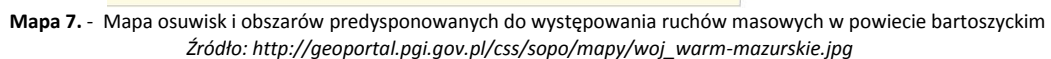
5.4. WARUNKI KLIMATYCZNE.

Gmina miejska Bartoszyce leży w mazurskim regionie klimatycznym, we wschodniobałtyckiej dzielnicy klimatycznej. Charakteryzuje się ona poniżej opisanymi wartościami elementów i zjawisk atmosferycznych:

- ✓ liczba dni mroźnych wynosi 38-43, z przymrozkami 110-125, liczba dni z pokrywą śnieżną 60 - 65 dni;
- ✓ opad atmosferyczny wynosi średnio około 600 mm w roku;
- ✓ okres wegetacyjny trwa około 200 dni;
- ✓ wilgotność względna powietrza wiosną i latem jest niższa, jesienią i zimą - wyższa. Wilgotność względna wykazuje także zmienność przestrzenną. Terenami, które charakteryzują się wysoką wilgotnością względną są głównie obszary w obrębie dolin, obniżen terenowych o płytko zalegającej wodzie gruntowej, narażone na znaczne spadki temperatury i w konsekwencji - na zaleganie mgieł. W rejonie miasta przeważają tereny o dobrych warunkach wilgotnościowych;
- ✓ zachmurzenie średnie roczne w wysokości 6,2 (w skali 10-stopniowej) jest jedną z niższych wartości na terenie województwa;
- ✓ dni pogodnych (o zachmurzeniu poniżej 2) jest średnio 38, dni pochmurnych (o zachmurzeniu co najmniej 8) - 132;
- ✓ dni z burzą jest średnio 13 - 14, dni z mgłą - 41. Najbardziej pogodnym okresem w roku jest koniec lata i początek jesieni;
- ✓ największym zachmurzeniem charakteryzuje się okres od listopada do grudnia;
- ✓ zachmurzenie nie wykazuje większej zależności od lokalnych warunków fizjograficznych, wobec tego podaną charakterystyką można odnieść do całego terenu;
- ✓ dni z pokrywą śnieżną notowano średnio w roku 106. Różnice w poszczególnych latach były znaczne - od 40 do 131.

Ze względu na mało urozmaiconą rzeźbę teren jest też stosunkowo jednorodny pod względem nasłonecznienia (natężenia promieniowania słonecznego). Lokalnie występujące zbocza o ekspozycji południowej, południowo -

Na terenie miasta Bartoszyce istnieją osuwiska oraz obszary predysponowane do występowania osuwisk. Są one skupione głównie wzdłuż brzegów Łyny i są skutkiem działania erozji. Dominuje erozja boczna, polegająca na rozmywaniu i podcinaniu brzegów koryta rzecznej przez wodę płynącą. Łyna na wysokości Bartoszyce tworzy liczne meandry w obrębie których podcina brzegi wklęsłe. W związku z tym okresowo w obrębie brzegów wklęsłych występują osuwiska. Na zboczach dolin rzecznych, w miejscach źródliskowych wypływów wód podziemnych rozwijają się charakterystyczne strome formy: msze i leje źródłowe. Są one wynikiem źródlanej erozji wstecznej, która powoduje powstawanie dolin na terenach wysoczyznowych. Na przedmiotowym terenie nie występują tereny zagrożone występowaniem ruchów masowych.

„Jest to takie promieniowanie, którego energia nie powoduje procesu jonizacji w trakcie oddziaływania na materię (w tym na ciało człowieka). Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. nr 192, poz. 1883), źródłami promieniowania niejonizującego są urządzenia wytwarzające:

- pole elektromagnetyczne i magnetyczne stałe,
- pole elektryczne i magnetyczne o częstotliwości 50 Hz, takie jak: stacje i linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, linie wysokiego napięcia 110 kV,
- pole elektromagnetyczne o częstotliwości od 1 kHz do 300000 MHz (urządzenia radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokalizacyjne),
- inne źródła promieniowania z zakresu częstotliwości 0 – 0,5 Hz, 0,5- 50 Hz oraz 50 Hz – 1000 Hz.

Na przedmiotowym terenie występują linie energetyczne WN i SN, transformatory energetyczne 15/0,4kV dla których powinna zostać stworzona strefa ograniczonego użytkowania z uwagi na ochronę przed źródłem promieniowania niejonizującego.

5.7. KOPALINY.

Zgodnie z danymi jakimi dysponuje Państwowy Instytut Geologiczny, na terenie miasta nie występują udokumentowane złoża kopalin, tereny górnicze i obszary górnicze.

Według danych jakimi dysponuje Państwowy Instytut Geologiczny, na obszarze miasta wykonywano otwory wiertnicze, z czego w większości przypadków cel wiercenia był hydrogeologiczny, a nie badawczy. Na obszarze objętym planem zagospodarowania przestrzennego nie wydobywa się i nie ma udokumentowanych surowców naturalnych.

5.8. FLORA.

Według podziału geobotaniczno-regionalnego, miasto Bartoszyce leży w Dziale Pomorskim, który charakteryzuje się znacznym udziałem zbiorowisk o subatlantyckim typie zasięgu. Dla tego regionu charakterystyczne jest występowanie grądów, lasów liściastych, acydofilnych lasów dębowych, kontynentalnych borów sosnowych oraz niżowych buczyn. W mieście przeważa roślinność antropogeniczna (wprowadzona przez człowieka) a roślinność naturalna zachowała się fragmentarycznie w siedliskach niedostępnych do wykorzystania przez człowieka. Roślinność antropogeniczna to rośliny uprawne, rośliny towarzyszące roślinom uprawnym, rośliny spotykane na terenach zabudowy (roślinność ruderalna).

W granicach miasta występują następujące typy szaty roślinnej:

- ✓ zwarte kompleksy leśne;
- ✓ zbiorowiska semileśne i leśne nadrzeczne;
- ✓ śródpolne kępy zadrzewień i zakrzewień;
- ✓ zieleń urządzona;
- ✓ zwarte zespoły ogrodów działkowych i ogrodów użytkowych;
- ✓ agrocenozy.

Największe bogactwo roślin w mieście występuje na obszarach podmokłych, mało dostępnych i leśnych. Spotyka się tu wiele gatunków pospolitych, takich jak trzcina pospolita, pałka wąskolistna i szerokolistna, rdestnica, moczarka kanadyjska, grzybień biały, grązeł żółty.

Ważną rolę w zachowaniu różnorodności biologicznej w miastach i na terenach zurbanizowanych pełnią tereny zielone. Tereny zielone w Bartoszycach tworzą: parki spacerowo-wypoczynkowe, zieleńce, zieleń uliczna i osiedlowa, żywopłoty i nasadzenia.

Obszar objęty opracowaniem stanowią tereny uprawiane rolniczo na których prowadzone są zabiegi agrotechniczne oraz tereny nieużytkowane rolniczo. Ponadto teren opracowania budują tereny występujące w postaci ogrodów działkowych, terenów zagospodarowanych z zabudową mieszkaniową oraz towarzyszącą jej zielenią przydomową. Na części terenu znajduje się obszar pałacu wraz z bogatą roślinnością drzewiastą, krzewiastą o korzystnych walorach przyrodniczo-estetyczno-krajobrazowych. Wzdłuż ciągów komunikacyjnych znajdują się zadrzewienia wysokie tworzące aleje. Na niewielkich fragmentach terenu znajdują się nieużytki.

Zadrzewienia występujące na danym terenie reprezentowane są przez gatunki drzew tj. : Olsza czarna (*Alnus glutinosa* Gaertn.), Lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), Wierzba biała (*Salix alba* L.), Brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), Jabłoń domowa (*Malus domestica* Borkh.), Jabłoń dzika (*Malus sylvestris* Mill.), Jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), Świerk pospolity (*Picea abies* (L.)), Wierzba iwa (*Salix caprea* L.), Śliwa mirabela (*Prunus domestica* L.), Grusza pospolita (*Pyrus communis* L.). Przedmiotowy teren budują również krzewy a wśród nich można spotkać: Bez czarny (*Sambucus nigra* L.), Głóg jednoszyjkowy (*Crataegus monogyna* Jacq.), Dzika róża (*Rosa canina* L.), Lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), Dereń biały (*Cornus alba* L.), Porzeczka (*Ribes* L.), Malina *Rubus* L. , Jeżyna (*Rubus* L.).

Wzdłuż dróg w formie alei przydrożnych występują głównie Jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.) , Klon zwyczajny (*Acer platanoides* L.) oraz Brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth.).

Niższą partię roślinności budują różne gatunki dziko rosnących roślin, ziół, chwastów, kwiatów oraz traw tj: Skrzyp polny (*Equisetum arvense*), Mniszek pospolity (*Taraxacum officinale* F. H. Wigg.), Babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), Bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), Komosa biała (*Chenopodium album* L.), Ostrożeń polny (*Cirsium arvense* L.), Wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare* L.), Pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), Kończyna biała (*Trifolium repens* L.), Kończyna polna (*Trifolium arvense* L.), Kończyna łąkowa (*Trifolium arvense* L.), Krwawnik pospolity (*Achillea millefolium* L.), Szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa* L.), Lepnica rozdęta (*Silene vulgaris* (Salisb.) Sm.), Burak zwyczajny (*Beta vulgaris* L.), Chrzan pospolity (*Armoracia rusticana*), Tasznik pospolity (*Capsella bursa pastoris*), Marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), Pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), Groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis*), Komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), Jasnota purpurowa (*Lamium purpureum* L.), Cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), Rumianek pospolity (*Matricaria chamomilla* L.), Przymiotno kanadyjskie (*Conyza canadensis* L.), Rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius*), Wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), Tymotka łąkowa (*Phleum pratense* L.). Na terenach uwilgotnionych możemy spotkać: Wyczyniec łąkowy (*Phleum pratense* L.), pałkę szerokolistną (*Typha latifolia* L.).

Fot 7-14. Roślinność przedmiotowego terenu (fot. autorska).

5.9. FAUNA.

Świat zwierząt, tak jak w przypadku świata roślin jest reprezentowany przez gatunki związane z terenami wykorzystywanymi przez człowieka: ptaki środowiska miejskiego i parkowego, drobne ssaki, itp. Wyjątkiem od tej reguły jest liczna populacja bobrów występująca na rzece Łynie w granicach miasta.

Na obrzeżach miasta czasami pojawiają się duże ssaki, jak:

- ✓ sarna – na terenie Nadleśnictwa Bartoszyce – 1810 szt. (stan na 10.03.2011 r.);
- ✓ dzik – na terenie Nadleśnictwa Bartoszyce – 1170 szt. (stan na 10.03.2011 r.);
- ✓ łось – na terenie Nadleśnictwa Bartoszyce – 30 szt. (stan na 10.03.2011 r.).

Z mniejszych ssaków występuje: lis, wiewiórka, jeż europejski, kuna, borsuk, wydra, tchórz, norka amerykańska. Ponadto, okresowo spotyka się siedliska bobra. Ptaki są najliczniejszą grupą zwierząt występującą w Bartoszycach. Na obrzeżach miasta występują miejsca gniazdowania bociana białego jednakże ich gniazd nie zlokalizowana w granicach opracowania planu. Spotyka się także inne gatunki ptaków np. żuraw oraz licznie inne gatunki pospolitych ptaków. Z płazów i gadów na terenie miasta występują: padalec zwyczajny, grzebiuszka ziemna, ropucha szara, ropucha paskówka, ropucha zielona, rzekotka drzewna, żaba trawna, żaba moczarowa, żaba wodna, żaba jeziorkowa, zaskroniec zwyczajny, jaszczurka zwinka, jaszczurka żyworodna.

Podczas wykonanych wizji terenowych zaobserwowano następujące gatunki ptaków: wróbel domowy, oknówka, grzywacz, szpak, dymówka, skowronek polny, wrona, bogatka, sroka.

Podczas wizji terenowej w czerwcu 2014r. w odległości ok. 300m na północ od najbliższych zabudowań miasta Bartoszyce, w pobliżu drogi krajowej nr 51, poza granicami opracowania planu zaobserwowano żerowanie jastrzębia zwyczajnego (*Accipiter gentilis*).

Fot 15. Miejsce żerowania jastrzębia zwyczajnego (fot. autorska).

Z przeprowadzonego wywiadu lokalnego wśród okolicznych mieszkańców wynika, iż na północ od granic opracowania planu w zależności od stosowanego płodozmianu w danym roku występuje gatunek Żurawia (*Grus grus*), Bociana białego (*Ciconia ciconia*). Natomiast jeśli chodzi o ssaki można spotkać sarnę (*Capreolus capreolus*), łosia (*Alces alces*).

5.10. FORMY OCHRONY PRZYRODY.

Teren opracowania znajduje się w niewielkim fragmencie (ok. 0,2ha) w Obszarze Specjalnej Ochrony Natura 2000 „Ostoja Warmińska” (kod obszaru: PLB280015), dla którego obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków.

„Ostoja Warmińska” została ustanowiona jako obszar Natura 2000 przede wszystkim dla ochrony jednego gatunku – bociana białego, który osiąga tu największą liczebność i największe zagęszczenie w kraju. Jest to jednak również bardzo ważna ostoja dla wielu innych gatunków ptaków, występują tu bowiem aż 93 gatunki ptaków waloryzujące obszary Natura 2000. Jest wśród nich 38 gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej i 15 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi zwierząt.

W odległości ok. 380m na południe od przedmiotowego terenu znajduje się Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Łyny, dla którego obowiązują przepisy rozporządzenia Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Dolnej Łyny.

Mapa 9. – Lokalizacja terenu objętego opracowaniem na tle Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Natura 2000. Opracowanie własne na podstawie mapy <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/> (kolorem żółtym zaznaczono granicę analizowanego terenu).

5.10. GOSPODARKA ODPADAMI.

Na terenie miasta Bartoszyce obowiązuje Uchwała Nr XXII/152/2012 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miejskiej Bartoszyce. Na terenie Miasta Bartoszyce brak składowiska odpadów. Odpady komunalne z miasta Bartoszyce są unieszkodliwiane na składowisku odpadów w Wysiecu. Składowisko odpadów w Wysiecu jest zlokalizowane ok. 6 km w linii prostej na północny-zachód od granicy miasta Bartoszyce. Składowisko zostało zlokalizowane na gruntach zlokalizowanych w Gminie Wiejskiej Bartoszyce oddanych w wieczyste użytkowanie miastu Bartoszyce. Obiekt obsługuje gminy: Bartoszyce (miejska i wiejska), Górowo Iławeckie (miejska i wiejska), Sępól. Składowisko jest zarządzane przez Zakład Gospodarki Odpadami Sp. z o.o., należący w 100% do miasta Bartoszyce. Ewentualne energetyczne wykorzystanie odpadów komunalnych będzie dotyczyć składowiska odpadów w Wysiecu zlokalizowanego poza terenem miasta Bartoszyce.

W Bartoszycach funkcjonuje osiem firm posiadających zezwolenia na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (stan na dzień 12.11.2013r.): EKO-Bart s.c. M. Mizio A. Kamiński; Jan Kaczała. Firma Usługowo-Transportowa; Przedsiębiorstwo Wielobranżowe "STAL-GAZ"; "BARTKO" Sp. z o. o.; Clipper Sp. z o. o.; TOI TOI Systemy Sanitarne Sp. z o. o.; DIXI Sp. z o. o.; WC Serwis Sp. z o.o. Sp. K.; Cleaner Zakład Sprzątania S.J. Maciej Bukowski, Grzegorz Misiewicz.

Na terenie miasta Bartoszyce funkcjonuje również Punkt Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych (PSZOK), w którym mieszkańcy Bartoszyce mogą zostawić wytwarzane przez siebie, selektywnie zebrane odpady komunalne. PSZOK przyjmuje nieodpłatnie posegregowane odpady dostarczone wyłącznie od osób fizycznych z miasta Bartoszyce. W analizowanych latach 2008-2012 spadła ilość odpadów komunalnych zmieszanych, zebranych w ciągu roku o niemal 1000 ton (Tabela nr 28). Przyczyniła się do tego w dużej mierze segregacja odpadów wg. grup asortymentowych.

6. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenu położonego w mieście Bartoszyce.

W planie miejscowym wyznacza się tereny przeznaczone pod: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – MN, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – MW, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej – MWU, tereny zabudowy usługowej – U, tereny produkcyjne i usługowe – PU, tereny sportu i rekreacji – US, tereny zieleni nieurządzonej – ZN, tereny zieleni urządzonej – ZP, tereny zieleni izolacyjnej – ZI, tereny ogrodów działkowych – ZD, tereny wód powierzchniowych – WS, tereny infrastruktury technicznej – sieci elektroenergetyczne – EE, tereny infrastruktury technicznej – transformator energetyczny – E, tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja – K, tereny dróg publicznych klasy głównej ruchu przyspieszonego – KDGP, tereny dróg publicznych klasy zbiorczej – KDZ, tereny dróg publicznych klasy lokalnej – KDL, tereny dróg publicznych klasy dojazdowej – KDD, tereny dróg wewnętrznych – KDW, tereny ciągów pieszych lub pieszo-rowerowych – Kx, tereny parkingów – KP.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się, iż w granicach planu ustala się, iż ogrodzenia od strony drogi nie mogą przekraczać wysokości 1,6 m od poziomu terenu. Od strony drogi obowiązuje nakaz wykonania ogrodzeń jako drewniane lub metalowe z możliwością łączenia wyżej wymienionych materiałów. Stosowanie siatki od strony drogi możliwe jest jedynie przy jednoczesnym wprowadzeniu żywopłotów lub pnączy wzdłuż tych ogrodzeń. Od strony drogi wprowadza się zakaz stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych oraz pełnych murowanych.

Jeśli chodzi o ustalenia dotyczące reklam ustala się, iż dopuszcza się na terenach elementarnych o symbolu U, MWU, PU lokalizację reklam wolnostojących o powierzchni tablicy reklamowej nie większej niż 6,0 m² i wysokości do 5,0m mierzonej od poziomu terenu do najwyższego punktu tablicy reklamowej jednak nie więcej

niż jedna reklama wolnostojąca na działce. Ponadto dopuszcza się sytuowanie reklam, znaków informacyjnych na budynkach, jeśli powierzchnia jednej reklamy lub jednego znaku nie przekracza 4,0m² jednak nie więcej niż trzy reklamy lub znaki na budynku. W ustaleniach zakazuje się: rozmieszczania nośników reklamowych z oświetleniem pulsacyjnym, umieszczania reklam na ogrodzeniach.

W zakresie ustaleń dotyczących zasad ochrony środowiska przyrodniczego oraz krajobrazu ustala się, iż teren opracowania planu w niewielkim fragmencie położony jest w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Warmińska” (kod obszaru: PLB280015) gdzie obowiązują odpowiednie przepisy wykonawcze w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Warmińska”. Ponadto ustala się dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenu elementarnego oznaczonego symbolem:

- 1.MN, 2.MN, 3.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 7.MN, 8.MN, 9.MN należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 1.MW, 2.MW, 3.MW, 4.MW należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 1.MWU, 2.MWU, 3.MWU, 4.MWU należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkalno – usługowej;
- 1.US należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy rekreacyjno – wypoczynkowej.

W myśl ustaleń dla istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci m.in.: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy do 100kW. Niezanieczyszczone masy gleby powstające podczas robót budowlanych winny być zagospodarowane na terenie działki, na której zostały wydobyte.

Ponadto działalność usługowa oraz produkcyjna lokalizowana w granicach planu nie może powodować pogorszenia warunków zamieszkania i użytkowania sąsiednich budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi (w szczególności budynków mieszkalnych).

W zakresie ustaleń dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się, iż w granicach opracowania planu występują obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, które zostały opisane w treści projektu planu.

W zakresie ustaleń dotyczących obszarów przestrzeni publicznych ustala się, iż przestrzeń publiczną stanowią tereny oznaczone symbolami: 1.KDD, 2.KDD, 3.KDD, 4.KDD, 5.KDD, 6.KDD, 7.KDD, 1.KDZ, 1.KDL, 2.KDL, 3.KDL, 1.US, 2.ZP, 3.ZP, 1.Kx, 2.Kx, 3.Kx, których realizacja stanowi inwestycje celu publicznego. Ponadto dopuszcza się obsadzenie dróg publicznych szpalerami drzew. W przestrzeniach publicznych dopuszcza się lokalizowanie obiektów małej architektury służących komunikacji, obiektów obsługi technicznej, zieleni na zasadach zgodnych z obowiązującymi w tym zakresie przepisami szczególnymi.

W zakresie infrastruktury technicznej ustala się, iż teren opracowania planu położony jest w granicach Aglomeracji Bartoszyce. Odprowadzenie ścieków odbywać się będzie do istniejącego i projektowanego układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię). Wprowadza się obowiązek podłączenia wszystkich obiektów korzystających z rozwiązań tymczasowych do sieci kanalizacji sanitarnej po jej wybudowaniu. Ponadto ustala się zaopatrzenie w wodę z istniejącego i projektowanego układu sieci wodociągowej. Jeśli chodzi o odprowadzanie wód opadowych z dachów będzie odbywało się na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać w sposób przewidziany przepisami odrębnymi. W ustaleniach planu ustala się zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu paliw niskoemisyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi lub z sieci centralnego ogrzewania.

Sieci oraz przyłącza telekomunikacyjne winny być projektowane jako podziemne, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na obszarze planu zlokalizowane są linie napowietrzne 110 kV i 15,0 kV. Dopuszcza się przebudowę istniejących linii napowietrznych 15kV w tym ich skablowanie. Przyłączenie odbiorców do sieci elektroenergetycznych będzie następowało na ogólnych zasadach przyłączenia odbiorców. Nowe sieci energetyczne z przyłączami w granicach planu należy wykonać jako kablowe podziemne. Dla elektroenergetycznych linii napowietrznych 15

kV obowiązuje strefa ograniczonego użytkowania terenu po 6,2 m w obie strony od osi linii a dla elektroenergetycznych linii napowietrznych 110 kV obowiązuje strefa ograniczonego użytkowania terenu po 15,0 m w obie strony od osi linii. Strefa ograniczonego użytkowania od linii energetycznej nie obowiązuje w przypadku skablowania sieci.

W myśl ustaleń planu wszelkie inwestycje realizowane na terenach zdrenowanych powinny być realizowane w sposób niezakłócający funkcjonowania urządzeń melioracyjnych. Ponadto dopuszcza się przebudowę systemu melioracyjnego w taki sposób aby nowa sieć drenarska lub rów otwarty przejął funkcje starej sieci zachowując spływ wód. Jeśli chodzi o odpady komunalne należy je zagospodarować zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną o symbolach: 1.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 7.MN, 8.MN, 9.MN, ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinną, wolnostojąca. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: sieci infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: na każdej działce budowlanej dopuszcza się realizację maksymalnie jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego, budowę budynków gospodarczych lub garażowych w odległości od granicy działki przyległej, ustala się kierunek głównej kalenicy budynku mieszkalnego, kierunek głównej kalenicy budynków gospodarczych lub garażowych, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalną linię zabudowy: zgodnie z rysunkiem planu, obowiązującą linię zabudowy: zgodnie z rysunkiem planu.

Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną o symbolach: 2.MN, 3.MN ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinną, szeregowa. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: sieci infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: na każdej działce budowlanej dopuszcza się realizację maksymalnie jednego budynku mieszkalnego jednorodzinnego, odległość od granicy działki dla zabudowy gospodarczej w formie budynków bliźniaczych lokalizowanych na działkach przyległych lub w formie budynków wolnostojących, na granicy działki dopuszcza się budowę budynków gospodarczych przy spełnieniu łącznie odpowiednich warunków, kierunek głównej kalenicy budynku mieszkalnego, kierunek głównej kalenicy budynków gospodarczych, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, obowiązującą linię zabudowy: zgodnie z rysunkiem planu.

Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną o symbolu: 1.MW, ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: sieci infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: adaptuje się istniejącą zabudowę, kierunek głównej kalenicy

budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalna linia zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną o symbolach: 2.MW, 3.MW, ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalna linia zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy mieszkaniowej, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną o symbolach: 4.MW, ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalna linia zabudowy oraz nie dopuszcza się realizacji zabudowy garażowej. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i usługową o symbolach: 1.MWU, 2MWU ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną i usługową. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: adaptuje się istniejącą zabudowę, na terenie elementarnym 2.MNU występują sieci melioracyjne zapewniające przepływ wód opadowych zatem zasady zagospodarowania należy realizować zgodnie z § 5 ust. 7 planu miejscowego, kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalna linia zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i usługową o symbolu: 3.MWU ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną i usługową. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni

urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: na terenie elementarnym występują obiekty wpisane do rejestru zabytków jako zespół dworsko-parkowy z folwarkiem zatem zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków należy ustalać zgodnie z § 8 ustaleń planu, adaptuje się istniejącą zabudowę – wszelkie prace przy obiektach realizować z uwzględnieniem § 8 planu miejscowego, teren winien być zagospodarowany jako jeden kompleks z terenem o symbolu 4.ZP, 5.ZP, 6.ZP, 6.WS, kierunek głównej kalenicy budynku, nieprzekraczalną linię zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, zasady podziału nieruchomości oraz zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i usługową o symbolu: 4.MWU ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i usługowa. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: adaptuje się istniejącą zabudowę, ustala się kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalna linia zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę usługową o symbolach: 1.U, 2.U, 3.U ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa usługowa. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, komunikacji wewnętrznej, zieleni urządzonej.

W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, poza strefą oddziaływania drogi krajowej nr 51 dopuszcza się lokalizację jednego lokalu mieszkalnego dla właściciela nieruchomości w budynku usługowym – (lokal mieszkalny dla właściciela nieruchomości nie może przekraczać 25% powierzchni użytkowej budynku usługowego), nieprzekraczalną linię zabudowy. Dla w/w terenów wyklucza się: złomowanie pojazdów, skup złomu, obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000,0m². Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, na terenie elementarnym o symbolu 2.U dopuszcza się wydzielenie dróg wewnętrznych celem skomunikowania z drogą o symbolu 2.KDD, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę usługową o symbolu: 4.U ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa usługowa. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, komunikacji wewnętrznej, zieleni urządzonej, komunikacji. Dla w/w zabudowy wyklucza się usługi uciążliwe, stacje paliw, warsztaty samochodowe, lakiernie, złomowanie pojazdów, skup złomu, obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000,0m².

W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalną linię zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki

parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę usługową o symbolu: 5.U ustala się przeznaczenie podstawowe jako: usługi celu publicznego w tym posterunek policji. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, komunikacji wewnętrznej, zieleni urządzonej, komunikacji wewnętrznej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalną linię zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę usługową o symbolu: 6.U ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa usługowa w tym usługi ochrony zdrowia, usługi medyczne. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, komunikacji wewnętrznej, zieleni urządzonej, komunikacji wewnętrznej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: adaptuje się istniejącą zabudowę, kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalną linię zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy gospodarczej i garażowej, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe, lokalizację obiektów małej architektury, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod zabudowę usługową o symbolu: 7.U ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa usługowa w tym usługi kultury, usługi oświaty, usługi kultu religijnego. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej, komunikacji wewnętrznej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: adaptację istniejącej zabudowy, kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, nieprzekraczalną linię zabudowy. Na terenie elementarnym 7.U występują sieci melioracyjne zapewniające przepływ wód opadowych zatem zasady zagospodarowania winny być realizowane zgodnie z § 5 ust. 7 planu miejscowego. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, wysokość zabudowy, mierzona przy głównym wejściu do budynku do najwyższego punktu przykrycia dachowego, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca postojowe wynikające z programu inwestycji należy przewidzieć w granicach działki. Ponadto dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury tj.: ogrodzenia, ławki itp. oraz obiekty architektury ogrodowej oraz ustala się zasady podziału nieruchomości i zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny produkcyjne i usługowe o symbolach: 1.PU, 2.PU, 3PU, 4.PU ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zabudowa produkcyjna i usługowa w tym zabudowa składowa i handlowa. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej i komunikacji wewnętrznej. Dla w/w terenu określono następujące wykluczenia: obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000,0m².

W myśl ogólnych warunków urbanistycznych dla w/w terenu ustala się min.: kierunek głównej kalenicy budynku, materiały w elewacji, rodzaj pokrycia dachu, dopuszcza się realizację farm fotowoltaicznych, poza strefą oddziaływania drogi krajowej nr 51 dopuszcza się lokalizację jednego lokalu mieszkalnego dla właściciela nieruchomości w budynku usługowym lub produkcyjnym – (lokal mieszkalny dla właściciela nieruchomości nie może przekraczać 25% powierzchni użytkowej budynku usługowego lub produkcyjnego) oraz ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, miejsca parkingowe, lokalizację obiektów małej architektury, na terenach elementarnych dopuszcza się wydzielenie dróg wewnętrznych, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny parkingów o symbolach: 1.KP ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny parkingów utwardzonych. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej. W myśl ogólnych warunków urbanistycznych oraz zasady zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.: nie dopuszcza się budowy budynków w tym budynków tymczasowych za wyjątkiem obiektów infrastruktury technicznej, ustala się teren biologicznie czynny, obsługę komunikacyjną, dopuszcza się obiekty małej architektury.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny parkingów o symbolach: 2.KP, 3.KP ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny parkingów z możliwością realizacji zespołów garaży. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej i komunikacji wewnętrznej. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania dla w/w terenu ustala się min.: adaptuje się istniejącą zabudowę, zezwala się na lokalizację budynków garażowych związanych z obsługą sąsiednich terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, ustala się możliwość realizacji funkcji towarzyszącej funkcji podstawowej (zieleni urządzona, miejsca postojowe, obiekty i sieci infrastruktury technicznej, dojścia i dojazdy), na terenach elementarnych wyklucza się lokalizację funkcji mieszkalnej oraz innej zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi oraz ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy: zgodnie z rysunkiem planu. Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania nowej zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny ogrodów działkowych o symbolu: 1.ZD ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny ogrodów działkowych. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej.

W myśl ogólnych zasad zagospodarowania dla w/w terenu ustala się min.: adaptuje się istniejącą zabudowę, zezwala się na lokalizację altan lub obiektów gospodarczych związanych z obsługą sąsiedniego terenu o symbolu 1.MW, na każdej działce zezwala się na lokalizację jednej altany lub budynku gospodarczego o powierzchni zabudowy do 35m². Ponadto ustala się możliwość realizacji funkcji towarzyszącej funkcji podstawowej (zieleni urządzona, miejsca postojowe, obiekty i sieci infrastruktury technicznej, dojścia i dojazdy) oraz na terenach elementarnych wyklucza się lokalizację funkcji mieszkalnej oraz innej zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi. Ponadto ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy.

Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej,

wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny ogrodów działkowych o symbolu: 2.ZD, 3.ZD ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny ogrodów działkowych. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej.

W myśl ogólnych zasad zagospodarowania dla w/w terenu ustala się min.: adaptuje się istniejącą zabudowę, na każdej działce zezwala się na lokalizację jednej altany działkowej lub budynku gospodarczego o powierzchni zabudowy do 35m², na terenach elementarnych wyklucza się lokalizację funkcji mieszkalnej oraz innej zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi. Ponadto ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy.

Jeśli chodzi o wskaźniki kształtowania nowej zabudowy i zagospodarowania terenu ustala się: rodzaj i nachylenie dachu dla głównej połaci dachowej, ilość kondygnacji, wysokość zabudowy, szerokość elewacji frontowej, wysokość poziomu posadzki parteru, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, zasady podziału nieruchomości, zasady obsługi komunikacyjnej, dopuszcza się lokalizację miejsc postojowych.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny sportu i rekreacji o symbolach: 1.UŚ ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny rekreacyjno – sportowe o charakterze publicznym. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, zieleni urządzonej z infrastrukturą uzupełniającą.

W myśl ogólnych wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.: teren przeznacza się dla lokalizacji boisk, placów zabaw i innych obiektów, z zielenią towarzyszącą do czynnej rekreacji mieszkańców, na terenie dopuszcza się lokalizację zagospodarowania

Ponadto ustala się parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, miejsca postojowe, dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury, maksymalny udział powierzchni zabudowy, wskaźnik intensywności zabudowy, teren biologicznie czynny, dopuszcza się wykonanie systemu irygacji i drenażu oraz ustala się obsługę komunikacyjną.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny zieleni urządzonej o symbolach: 1.ZP, 2.ZP, 3.ZP ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zieleń urządzona. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.: nie zezwala się na budowę budynków w rozumieniu przepisów budowlanych, dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury oraz altany i obiekty architektury ogrodowej. Ponadto ustala się teren biologicznie czynny, podział nieruchomości, obsługę komunikacyjną.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny zieleni urządzonej o symbolach: 4.ZP, 5.ZP, 6.ZP ustala się przeznaczenie podstawowe jako: zieleń urządzona. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.: na terenie elementarnym zlokalizowany jest park wpisany do rejestru zabytków, zatem obowiązują zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków ustalone zgodnie z § 8 planu miejscowe. Ponadto tereny winny być zagospodarowane jako jeden kompleks z terenem o symbolu 3.MWU i 6.WS.

W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu ustala się: teren biologicznie czynny, podział nieruchomości, obsługę komunikacyjną.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny zieleni izolacyjnej o symbolach: 1.ZI, 2.ZI, 3.ZI, 4.ZI, 5.ZI ustala się przeznaczenie

podstawowe jako: zieleni izolacyjna. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej, komunikacji pieszej i rowerowej. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.: nie zezwala się na budowę budynków w rozumieniu przepisów budowlanych, na terenie elementarnym należy dokonać nasadzeń zieleni niskiej, średniej i wysokiej pełniące funkcję izolacyjną od projektowanej drogi klasy zbiorczej o symbolu 1.KDZ oraz drogi klasy dojazdowej o symbolu 2.KDD. W celu poprawy warunków zagospodarowania nieruchomości sąsiednich przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną dopuszcza się połączenie odpowiednio terenu: 1.ZI z terenem 1.MN, 2.MN, terenu 2.ZI z terenem 3.MN, terenu 3.ZI z terenem 4.MN przy zachowaniu ustaleń jak dla terenów zieleni izolacyjnej. Ponadto ustala się: dopuszcza się podział nieruchomości, parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny wód powierzchniowych o symbolach: 1.WS, 2.WS, 3.WSI, 4.WS, 5.WS ustala się przeznaczenie podstawowe jako: wody powierzchniowe. W myśl ogólnych wskaźników zagospodarowania terenu ustala się: zakaz zabudowy budynkami, możliwość realizacji pomostów, kładek i obiektów małej architektury pod warunkiem zachowania drożności rowu. Ponadto ustala się parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny wód powierzchniowych o symbolu: 6.WS ustala się przeznaczenie podstawowe jako: wody powierzchniowe. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania ustala się: na terenie elementarnym zlokalizowany jest park, wpisany do rejestru zabytków zatem obowiązują zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków ustalone zgodnie z § 8 planu miejscowego. Ponadto teren winien być zagospodarowany jako jeden kompleks z terenem o symbolu 3.MWU i 4.ZP, 5.ZP, 6.ZP. W myśl ogólnych wskaźników zagospodarowania terenu: wprowadza się zakaz zabudowy budynkami, ustala się możliwość realizacji pomostów, kładek i obiektów małej architektury pod warunkiem zachowania drożności rowu oraz zgodnie z zasadami określonymi w § 8 planu miejscowego. Ponadto ustala się parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny wód powierzchniowych o symbolach: 7.WS, 8.WS ustala się przeznaczenie podstawowe jako: wody powierzchniowe. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania ustala się: na terenie elementarnym dopuszcza się realizację zbiornika retencyjnego do przejęcia wód opadowych oraz w celu gromadzenia wody do celów przeciwpożarowych.

W myśl ogólnych wskaźników zagospodarowania terenu: wprowadza się zakaz zabudowy budynkami.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny zieleni nieurządzonej o symbolach: 1.ZN, 2.ZN, 3.ZN ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny zieleni nieurządzonej. Jeśli chodzi o przeznaczenie uzupełniające dla w/w terenu ustala się w postaci: infrastruktury technicznej i terenów rolnych. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.: dopuszcza się rolnicze użytkowanie terenu w tym prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej, ustala się możliwość podziałów działek, powierzchnię biologicznie czynną, zasady obsługi komunikacyjnej.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny infrastruktury technicznej – sieci elektroenergetyczne o symbolach: 1.EE, 2.EE, 3.EE, 4.EE, 5.EE ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny infrastruktury technicznej – sieci elektroenergetyczne. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.:

adaptuje się istniejące obiekty i sieci elektroenergetyczne, dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń elektroenergetycznych, dopuszcza się rolnicze wykorzystanie obszarów niezajętych przez słupy elektroenergetyczne i drogi służące ich obsłudze, ustala się lokalizację słupów linii elektroenergetycznych w odległościach od pasa drogowego dróg publicznych, wyznaczonych w planie, na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących dróg publicznych. Ponadto dopuszcza się wykonanie oznaczenia, w tym również świetlnego, przeszkodowego przewodów i słupów linii elektroenergetycznej WN na zasadach określonych w przepisach odrębnych, dopuszcza się roboty budowlane oraz ustala się parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny infrastruktury technicznej – transformator energetyczny o symbolach: 1.E, 2.E, 3.EE, 4.E, 5.E, 6.E, 7.E, 8.E ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny infrastruktury technicznej – transformator energetyczny. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu dla w/w terenu ustala się min.: zezwala się na lokalizację transformatorów energetycznych oraz innych obiektów i urządzeń służących celom realizacji infrastruktury technicznej. Ponadto ustala się obsługę komunikacyjną, maksymalną wysokość zabudowy.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny infrastruktury technicznej - kanalizacja o symbolu 1.K ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja. W myśl ogólnych zasad zagospodarowania terenu ustala się min.: zezwala się na lokalizację przepompowni ścieków oraz innych obiektów i urządzeń służących celom realizacji infrastruktury technicznej. Ponadto ustala się obsługę komunikacyjną.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego o symbolu 1.KDGP ustala się przeznaczenie podstawowe jako: teren drogi publicznej klasy głównej ruchu przyspieszonego. W myśl ogólnych wskaźników zagospodarowania terenu ustala się min.: obsługę komunikacyjną terenów przyległych, zakaz umieszczania reklam, odprowadzenie wód opadowych z nawierzchni trwałych dróg korytami otwartymi lub/i przewodami podziemnymi do odbiornika, zgodnie z przepisami odrębnymi, szerokość w liniach rozgraniczających: zgodnie z liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny dróg publicznych klasy zbiorczej o symbolu 1.KDZ ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny dróg publicznych klasy zbiorczej. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się: infrastruktura techniczną, zieleń urządzoną. W myśl ogólnych zasady zagospodarowania terenu ustala się: w pasie drogowym zezwala się na lokalizację wiat przystankowych, zakaz umieszczania reklam za wyjątkiem ustalonym w § 6 ust. 3, pkt.4 planu miejscowego. Ponadto dopuszcza się przebudowę istniejących i budowę nowych sieci infrastruktury technicznej, odprowadzenie wód opadowych z nawierzchni trwałych dróg korytami otwartymi lub/i przewodami podziemnymi do odbiornika, zgodnie z przepisami odrębnymi, szerokość w liniach rozgraniczających: min. 25,0m.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny dróg publicznych klasy lokalnej o symbolach: 1.KDL, 2.KDL, 3.KDL ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny dróg publicznych klasy lokalnej. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się: infrastruktura techniczną, zieleń urządzoną. W myśl ogólnych zasady zagospodarowania terenu ustala się: w pasie drogowym zezwala się na lokalizację wiat przystankowych, zakaz umieszczania reklam za wyjątkiem ustalonym w § 6 ust. 3, pkt.4 planu miejscowego. Ponadto dopuszcza się przebudowę istniejących

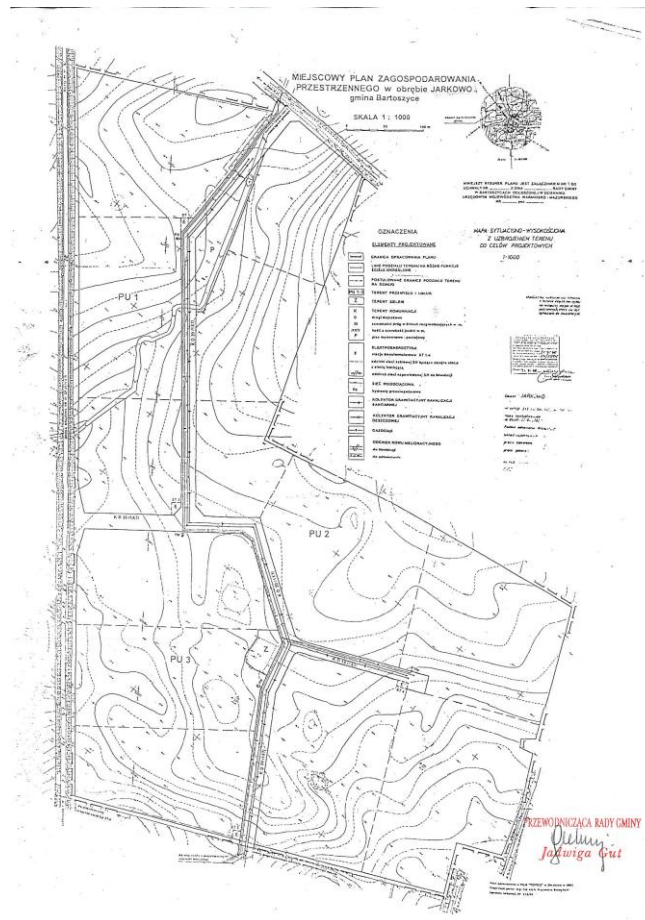
i budowę nowych sieci infrastruktury technicznej, odprowadzenie wód opadowych z nawierzchni trwałych dróg korytami otwartymi lub/i przewodami podziemnymi do odbiornika, zgodnie z przepisami odrębnymi, szerokość w liniach rozgraniczających.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny dróg publicznych klasy dojazdowej o symbolach: 1.KDD, 2KDD, 3.KDD, 4.KDD, 5.KDD, 6.KDD, 7.KDD ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny dróg publicznych klasy dojazdowej. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się: infrastruktura techniczną, zieleń urządzoną. W myśl ogólnych zasady zagospodarowania terenu ustala się: w pasie drogowym zezwala się na lokalizację oraz obiektów małej architektury oraz wiat przystankowych, ustala się zakaz umieszczania reklam za wyjątkiem ustalonym w § 6 ust. 3, pkt.4 planu miejscowego, w liniach rozgraniczających tereny elementarne dopuszcza się przebudowę istniejących i budowę nowych sieci infrastruktury technicznej, odprowadzenie wód opadowych z nawierzchni trwałych dróg korytami otwartymi lub/i przewodami podziemnymi do odbiornika, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto ustala się szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie zapisami w treści planu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny dróg wewnętrznych o symbolach: 1.KDW, 2KDW, 3.KDW, 4.KDW, 5.KDW ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny dróg wewnętrznych. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się: infrastruktura techniczną, zieleń urządzoną. W myśl ogólnych zasady zagospodarowania terenu ustala się: w pasie drogowym zezwala się na lokalizację chodników dla pieszych, ścieżek rowerowych, ustala się zakaz umieszczania reklam, w liniach rozgraniczających tereny elementarne dopuszcza się przebudowę istniejących i budowę nowych sieci infrastruktury technicznej, odprowadzenie wód opadowych z nawierzchni trwałych dróg korytami otwartymi lub/i przewodami podziemnymi do odbiornika, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto ustala się szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie zapisami w treści planu.

W zakresie ustaleń dotyczących parametrów i wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu przeznaczonego pod tereny ciągów pieszych i pieszo – rowerowych o symbolach: 1.Kx, 2Kx, 3.Kx ustala się przeznaczenie podstawowe jako: tereny ciągów pieszych i pieszo – rowerowych. Jako przeznaczenie uzupełniające ustala się: możliwość realizacji obiektów małej architektury, szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie zapisami w treści planu.

Należy zaznaczyć, iż na terenie położonym po północno – wschodniej stronie drogi krajowej nr 51 wskazano w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w obrębie Jarkowo, gmina Bartoszyce przeznaczenie dla terenów produkcyjno-usługowych (uchwała nr VIII/48/2003 z dnia 04 lipca 20003 r.) Poniżej przedstawia się załącznik graficzny do planu.

Projekt planu będący przedmiotem niniejszej prognozy względem planu wskazanego powyżej zabezpiecza ciek wodny przed zniszczeniem poprzez np.: skanalizowanie, zasypianie, zniszczenie roślinności.

7. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 627).

W myśl ustawy „O ochronie przyrody” formami ochrony przyrody są:

- ✓ parki narodowe- na omawianym terenie nie występują parki narodowe;
- ✓ rezerваты przyrody- na omawianym terenie nie występują rezerваты przyrody;
- ✓ parki krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują parki krajobrazowe;
- ✓ obszary chronionego krajobrazu - na omawianym terenie nie występują Obszary Chronionego Krajobrazu;
- ✓ obszary Natura 2000 – teren opracowania planu w niewielkim fragmencie położony jest w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Warmińska” (kod obszaru: PLB280015) gdzie obowiązują odpowiednie przepisy wykonawcze w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Warmińska”;
- ✓ pomniki przyrody- na omawianym terenie nie występują pomniki przyrody;
- ✓ stanowiska dokumentacyjne- na omawianym terenie nie występują stanowiska dokumentacyjne;
- ✓ użytki ekologiczne- na omawianym terenie nie występują użytki ekologiczne;
- ✓ zespoły przyrodniczo-krajobrazowe- na omawianym terenie nie występują zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ✓ ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów - na omawianym terenie nie stwierdzono gatunków objętych ochroną gatunkową.

9. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO ZWIĄZANYCH Z REALIZACJĄ MIEJSCOWEGO PLANU.

Stwierdza się, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu obejmującego teren położony w mieście Bartoszyce ma na celu wprowadzenie zrównoważonego rozwoju obszaru przeznaczonego pod: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – MN, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – MW, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej – MWU, tereny zabudowy usługowej – U, tereny produkcyjne i usługowe – PU, tereny sportu i rekreacji – US, tereny zieleni nieurządzonej – ZN, tereny zieleni urządzonej – ZP, tereny zieleni izolacyjnej – ZI, tereny ogrodów działkowych – ZD, tereny wód powierzchniowych – WS, tereny infrastruktury technicznej – sieci elektroenergetyczne – EE, tereny infrastruktury technicznej – transformator energetyczny – E, tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja – K, tereny dróg publicznych klasy głównej ruchu przyspieszonego – KDGP, tereny dróg publicznych klasy zbiorczej – KDZ, tereny dróg publicznych klasy lokalnej – KDL, tereny dróg publicznych klasy dojazdowej – KDD, tereny dróg wewnętrznych – KDW, tereny ciągów pieszych lub pieszo-rowerowych – Kx, tereny parkingów – KP.

Zrównoważonemu rozwojowi odpowiadać będzie zagospodarowanie przestrzenne optymalnie przyjazne środowisku przyrodniczemu. Przewidywane skutki ustaleń projektu planu na środowisko nie wpłyną negatywnie na środowisko oraz zdrowie ludzi.

W projekcie planu wprowadza się istotne parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy. Stworzy to pewnego rodzaju harmonijną całość oraz uwzględni w przyporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, gospodarczo- społeczne, środowiskowe, kulturowe, oraz kompozycyjno estetyczne. Na terenie planu występują obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków: założenie dworsko – parkowe z folwarkiem, adres: ul. Armii Krajowej 30, czas powstania: 1. ćwierć XX w., Nr rejestru: A-4226 z 14.01.2003 r. dla którego miejscowy plan ustala zasady ochrony (szczegółowo opisane w treści planu). W myśl ustaleń dotyczących zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego miejscowy plan ustala, iż ogrodzenia od strony drogi nie mogą przekraczać wysokości 1,6 m od poziomu terenu. Od strony drogi obowiązuje nakaz wykonania ogrodzeń jako drewniane lub metalowe z możliwością łączenia wyżej wymienionych materiałów. Stosowanie siatki od strony drogi możliwe jest jedynie przy jednoczesnym wprowadzeniu żywopłotów lub pnączy wzdłuż tych ogrodzeń. Od strony drogi wprowadza się zakaz stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych oraz pełnych murowanych. Rozwiązanie to przyczyni się do estetyki projektowanej zabudowy oraz bezpośrednio wpłynie na polepszenie możliwości przemieszczania się osobników drobnej fauny.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych została ustalona w projekcie planu w sposób następujący:

- teren opracowania planu położony jest w granicach Aglomeracji Bartoszyce. Odprowadzenie ścieków odbywać się będzie do istniejącego i projektowanego układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię). Wprowadza się obowiązek podłączenia wszystkich obiektów korzystających z rozwiązań tymczasowych do sieci kanalizacji sanitarnej po jej wybudowaniu;
- zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z istniejącego i projektowanego układu sieci wodociągowej;
- odprowadzanie wód opadowych z dachów na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać w sposób przewidziany przepisami odrębnymi.

Ważną kwestią dotyczącą ochrony wód przed wpływami zanieczyszczeń są rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej, które winny odgrywać ważną rolę przy sporządzaniu planu miejscowego. Gromadzenie bowiem ścieków w zbiornikach bezodpływowych (zwłaszcza, jeżeli nadzór nad prawidłową eksploatacją nie jest odpowiedni) stanowi zagrożenie dla środowiska, mimo że jest to sposób zabroniony prawem, bowiem art.42 ust.4 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz.U. z 2012r., poz.145 ze zm.) dopuszcza inne rozwiązania (w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne lub inne rozwiązania zapewniające ochronę środowiska). Warto nadmienić, iż zasadę nadrzędną powinna stanowić budowa urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizowana jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków.

Ponadto wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, traktowane jako ścieki powinny być poddane podczyszczeniu w urządzeniach (separatory, piaskowniki). Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, traktowane są jako ścieki wymagają podczyszczenia z olejów, smarów lub innych substancji ropopochodnych oraz zawiesiny. Skierowanie ścieków do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania ścieków z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r., poz.145 ze zm.).

W miejscowym planie stosuje się zapis dotyczący zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł przy wykorzystaniu paliw niskoemisyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi lub z sieci centralnego ogrzewania.

W myśl ustaleń planu dla istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci m.in.: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy do 100kW.

W/w zapis wyklucza stosowanie paliw, które powodują tzw. niską emisję w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, a więc przede wszystkim węgla – pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skutecznej ochrony powietrza w szczególności na ograniczenie emisji benzo[a]pirenu.

Nadmierny hałas jest jednym z głównych czynników oddziałujących w sposób negatywny na otaczające środowisko w tym głównie na ludzi. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenu elementarnego oznaczonego symbolem:

- 1.MN, 2.MN, 3.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 7.MN, 8.MN, 9.MN należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 1.MW, 2.MW, 3.MW, 4.MW należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 1.MWU, 2.MWU, 3.MWU, 4.MWU należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkalno – usługowej;
- 1.US należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy rekreacyjno – wypoczynkowej.

W związku z tym poziom hałasu dotyczący zabudowy nie będzie szkodliwie oddziaływać na środowisko przyrodnicze jak i na zdrowie ludzi. Ruch kołowy przewidywany w związku z funkcjonowaniem nowej zabudowy nie powinien mieć znaczącego wpływu na lokalny klimat akustyczny. Lokalizowanie nowej zabudowy w oddaleniu od drogi krajowej nr 51 zapewni zachowanie norm hałasu w obrębie zabudowy chronionej przed nadmiernym oddziaływaniem akustycznym.

Zapisy w miejscowym planie określają wyraźnie, iż działalność usługowa lokalizowana w granicach planu nie może powodować pogorszenia warunków zamieszkania i użytkowania sąsiednich budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi (w szczególności budynków mieszkalnych).

Jako zagrożenie krótkoterminowe można uznać fazę prac budowlanych. Prace budowlane będą miały niewielki wpływ na komponenty środowiska. Ze względu na niewielką ilość pyłów i zanieczyszczeń gazowych zanieczyszczenia te nie będą wykraczały poza teren budowy. Podczas usuwania nawierzchni biologicznej z terenu przeznaczonego pod fundamenty budynków, tereny o nawierzchni utwardzonej należy przedsięwziąć odpowiednie środki w celu ograniczenia zniszczenia roślinności. Realizacja inwestycji przyczyni się jedynie do miejscowych przekształceń powierzchni ziemi. W niewielkim zakresie zostanie naruszona struktura gleby oraz jej profil glebowy.

9.1. PROGNOZOWANE SKUTKI WPLYWU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.

• RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA

Roślinność rzeczywista omawianego obszaru ukształtowała się pod wpływem użytkowania terenu. Ważnymi zapisami w projekcie planu są ustalenia określające wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danej działki wynosi:

- ✓ minimum 95% powierzchni działki na terenie przeznaczonym pod tereny zieleni nieurządzonej oznaczony symbolami: 1-3.ZN;
- ✓ dla terenu zieleni urządzonej o symbolach 4-6.ZP teren biologicznie czynny wynosi minimum 80% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: zieleni urządzonej o symbolach 1-3.ZP, zieleni izolacyjną o symbolach 1-5.ZI, tereny ogrodów działkowych o symbolach 2-3.ZD, teren biologicznie czynny wynosi minimum 70% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: tereny ogrodów działkowych o symbolu 1.ZD, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o symbolach: 1.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 7.MN, 8.MN, 9.MN, teren biologicznie czynny wynosi minimum 50% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o symbolach: 2-3.MN, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej o symbolu 1.MW, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej o symbolu 3.MWU, teren biologicznie czynny wynosi minimum 40% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej o symbolu 4.MWU, teren biologicznie czynny wynosi minimum 35% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej o symbolach 2-4.MW, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej o symbolach 1-2.MWU, teren zabudowy usługowej o symbolu: 7.U - teren biologicznie czynny wynosi minimum 30% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: tereny zabudowy usługowej o symbolach: 1-6.U, teren biologicznie czynny wynosi minimum 20% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: tereny produkcyjne i usługowe o symbolach: 1-4.PU, teren biologicznie czynny wynosi minimum 15% powierzchni działki;
- ✓ dla terenu przeznaczonego pod: tereny parkingów o symbolach: 1-3.KP, teren biologicznie czynny wynosi minimum 10% powierzchni działki.

Ewentualne zmiany na danym terenie będą dotyczyć zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej na obszarach, gdzie planuje się wprowadzenie zabudowy. Należy przy tym dodać, iż ważnym elementem jest także wprowadzanie gatunków rodzimych flory, które powinny stanowić podstawę kształtowanych powierzchni zieleni. W myśl ustaleń planu zakazuje się dokonywania zmian rzeźby terenu oraz zmian stosunków wodnych co będzie miało korzystne przełożenie na bioróżnorodność.

Jak wynika z zapisów planu ogrodzenia od strony drogi nie mogą przekraczać wysokości 1,6 m od poziomu terenu. Od strony drogi obowiązuje nakaz wykonania ogrodzeń jako drewniane lub metalowe z możliwością łączenia wyżej wymienionych materiałów. Stosowanie siatki od strony drogi możliwe jest jedynie przy jednoczesnym wprowadzeniu żywopłotów lub pnączy wzdłuż tych ogrodzeń. Od strony drogi wprowadza się zakaz stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych oraz pełnych murowanych. Powyższe ustalenia projektu planu będą skutecznie chronić aktualną bioróżnorodność przedmiotowego terenu, umożliwiając jednocześnie migracje drobnych zwierząt.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *usunięcie warstwy zielonej wyłącznie pod fundamenty zabudowy i tereny utwardzone;*
- *zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej,*
- *w granicy terenu możliwe jest wprowadzenie zieleni urządzonej, nieurządzonej oraz izolacyjnej (należy stosować gatunki rodzime podnoszące walory krajobrazowe omawianego obszaru).*

• **LUDZIE**

Należy przypuszczać, iż tereny związane z zabudową mieszkaniową, tereny rekreacyjno-sportowe, tereny zieleni urządzonej czy ogrodów działkowych stanowić będą miejsce przebywania, odpoczynku, sportu i rekreacji ludzi, stąd przewiduje się pozytywne oddziaływanie.

Zapisy w planie wyraźnie określają, iż działalność usługowa lokalizowana w granicach planu nie może powodować pogorszenia warunków zamieszkania i użytkowania sąsiednich budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi (w szczególności budynków mieszkalnych).

Jeśli chodzi o zaopatrzenie w wodę z istniejącego i projektowanego układu sieci wodociągowej powinno gwarantować odpowiednią jej jakość.

W celu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ludzi projekt planu wskazuje w odniesieniu do poziomu hałasu poniżej wymienione tereny. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenu elementarnego oznaczonego symbolem:

- 1.MN, 2.MN, 3.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 7.MN, 8.MN, 9.MN należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 1.MW, 2.MW, 3.MW, 4.MW należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 1.MWU, 2.MWU, 3.MWU, 4.MWU należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkalno – usługowej;
- 1.US należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy rekreacyjno – wypoczynkowej.

W związku z tym poziom hałasu dotyczący zabudowy nie będzie szkodliwie oddziaływać na środowisko przyrodnicze jak i na zdrowie ludzi i życie zwierząt.

Dodatkowo nowoprojektowane tereny pod zabudowę jednorodzinną przewiduje się w oddaleniu od istniejącej drogi krajowej nr 51 oraz od projektowanej drogi zbiorczej gdzie przewiduje się bufor w pierwszym przypadku poprzez lokalizowanie wzdłuż drogi krajowej pasa terenów przeznaczonych na cele usługowe a w drugim przypadku poprzez zastosowanie pasa zieleni izolacyjnej.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi,*
- *wzrost zapylenia powietrza.*

• **POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY**

Realizacja projektu planu spowoduje uszczelnienie podłoża przeznaczonego pod zabudowę wraz z terenami utwardzonymi pod drogi poprzez wprowadzenie powierzchni trudno przepuszczalnych i nieprzepuszczalnych. Ważnymi zapisami w projekcie planu są ustalenia określające wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danej działki kształtują się w przedziałach od 10% do 95% powierzchni działki.

Teren opracowania planu zlokalizowany jest w granicach Aglomeracji Olsztyn. Odprowadzenie ścieków odbywać się będzie do istniejącego i projektowanego układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na

istniejącą oczyszczalnię). Wprowadza się obowiązek podłączenia wszystkich obiektów korzystających z rozwiązań tymczasowych do sieci kanalizacji sanitarnej po jej wybudowaniu.

Należy się zatem spodziewać właściwej i skutecznej ochrony jakości gleb, wód powierzchniowych i podziemnych, których stan w sposób pośredni i bezpośredni wpływa na walory przyrodnicze i krajobrazowe omawianego terenu i terenów sąsiednich.

Realizacja przedmiotowej inwestycji przyczyni się do zwiększenia mas ziemnych, które wytworzone zostaną podczas realizacji inwestycji. Nie przewiduje się dużych zmian w regulacji terenu a co za tym idzie wytworzone masy ziemne będą możliwe do zagospodarowania na przedmiotowym terenie objętym planem miejscowym.

Przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi związane będą z wykopami. Są to przekształcenia nieodzowne, bezpośrednio związane z wprowadzeniem zmian. Wykopy związane z realizacją funkcji przyjętych w projekcie planu powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować i rozplantować. Zapisy w planie wyraźnie określają, iż niezanieczyszczone masy gleby powstające podczas robót budowlanych należy zagospodarować na terenie działki, na której zostały wydobyte.

Realizacja nowych funkcji spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym. Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu. Zmiany będą miały charakter miejscowy o stosunkowo niewielkim stopniu szkodliwości dla środowiska.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu,*
- *zanieczyszczenie gleby związane z lokalizacją placu budowy i materiałów potrzebnych do budowy,*
- *zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego,*
- *zmiany wilgotności gleby związane z posadowieniem fundamentów budynku.*

• **WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE.**

Jakość wód zgodnie z zapisami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinna ulec w rezultacie poprawie, przede wszystkim ze względu na przyłączenie projektowanej zabudowy do istniejącego i projektowanego układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na istniejącą oczyszczalnię).

Prawidłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Cały obszar opracowania projektu planu będzie podporządkowany najlepszemu rozwiązaniu w dziedzinie gospodarki ściekowej z punktu widzenia ochrony środowiska tj. kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków. Ustala się odprowadzanie wód opadowych z dachów na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich oraz zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl ustaleń planu wody opadowe z terenów szczelnych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać w sposób przewidziany przepisami odrębnymi.

Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych, traktowane są jako ścieki i wymagają podczyszczenia z olejów, smarów lub innych substancji ropopochodnych oraz zawiesiny. Skierowanie ścieków do odpowiedniego separatora (np. koalescencyjnego, przeznaczonego do oczyszczania ścieków z zawiesiny i substancji ropopochodnych, wyposażonego w matę koalescencyjną i zintegrowany osadnik), w celu oczyszczenia, gdzie w sposób mechaniczny nastąpi oddzielenie (separacja) olei wolnych od reszty ścieków podczas ich przepływu pozwoli na zabezpieczenie wód gruntowych oraz powierzchniowych przed negatywnym oddziaływaniem oraz ich oczyszczenie w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r., poz.145 ze zm.).

Podczas trwania prac budowlanych istnieje potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych poprzez spływy deszczowe oraz wypłukiwanie zanieczyszczeń z materiałów używanych podczas budowy.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *podczas pracy maszyn i pojazdów może dochodzić do wycieku płynów,*
- *wrażliwość wód podziemnych na takie zanieczyszczenia zależy od głębokości występowania warstw wodonośnych, zdolności adsorpcyjnych pokrywy glebowej oraz ilości i rodzaju zanieczyszczeń.*

• **ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.**

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie powinna przyczynić się do zwiększenia emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego.

W planie miejscowym dla istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej w granicach planu dopuszcza się indywidualne rozwiązania w zakresie odnawialnych źródeł energii w postaci m.in.: pomp ciepła, kolektorów słonecznych, paneli fotowoltaicznych o mocy do 100kW.

Podczas etapu prac budowlanych może nastąpić lokalny wzrost zapylenia powietrza w wyniku pracy urządzeń. Do atmosfery mogą uwalniać się zanieczyszczenia pochodzące ze spalania paliw przez pojazdy transportujące materiały. O wielkości emisji produktów spalania paliw z transportu (przede wszystkim tlenki węgla, siarki i azotu, węglowodory alifatyczne, aromatyczne i policykliczne, cząstki stałe) decyduje w największym stopniu natężenie i płynność ruchu pojazdów.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *wzrost zapylenia powietrza,*
- *źródłem oddziaływania będą: maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie obiektów, pojazdy transportujące materiały służące do budowy,*
- *podczas budowy stan aerosanitarny powietrza pogarszają spaliny pracujących na budowie maszyn i pojazdów.*

• **KLIMAT.**

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących i ograniczone będą do sfery mikroklimatów.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

• **HAŁAS.**

Oddziaływanie i skutki środowiskowe w przypadku inwestycji budowlanej wykazuje zróżnicowanie w etapie realizacji i w etapie eksploatacji. Zróżnicowania te są zależne przede wszystkim od zakresu prac budowlanych i wrażliwości środowiska. Wpływ planowanej do realizacji inwestycji w zakresie oddziaływania akustycznego na otoczenie człowieka jest uzależnione od: poziomu hałasu, częstotliwości, ciągłości lub nieciągłości zjawiska, długotrwałości, indywidualnej oceny czynnika. Hałas stanowi czynnik o wyjątkowej uciążliwości, oddziałujący negatywnie na psychikę i zdrowie człowieka, a także utrudniający wypoczynek i zmniejszający wydajność pracy. Oddziaływanie akustyczne obiektów – potencjalnych źródeł hałasu, rozpatruje się w odniesieniu do normatywów, określonych dla terenów uznanych za chronione przed hałasem. Ochroną przed hałasem są objęte tereny, których funkcja wiąże się z przebywaniem ludzi. Należy przypuszczać, iż tereny związane z zabudową mieszkaniową, tereny rekreacyjno-sportowe, tereny zieleni urządzonej czy ogrodów działkowych stanowić będą miejsce przebywania, odpoczynku, sportu i rekreacji ludzi, stąd przewiduje się pozytywne oddziaływanie.

W celu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ludzi projekt planu wskazuje w odniesieniu do poziomu hałasu poniżej wymienione tereny. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku dla terenu elementarnego oznaczonego symbolem:

- 1.MN, 2.MN, 3.MN, 4.MN, 5.MN, 6.MN, 7.MN, 8.MN, 9.MN należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 1.MW, 2.MW, 3.MW, 4.MW należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 1.MWU, 2.MWU, 3.MWU, 4.MWU należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy mieszkalno – usługowej;
- 1.US należy przyjąć jak dla terenów przeznaczonych na cele zabudowy rekreacyjno – wypoczynkowej.

Rozplanowanie poszczególnych funkcji zabudowy od potencjalnego i rzeczywistego źródła hałasu jest optymalne i nie budzi wątpliwości. Nowoprojektowane tereny pod zabudowę mieszkaniową przewiduje się w oddaleniu od istniejącej drogi krajowej nr 51 oraz od projektowanej drogi zbiorczej gdzie przewiduje się bufor w pierwszym przypadku poprzez lokalizowanie wzdłuż drogi krajowej pasa terenów przeznaczonych na cele usługowe a w drugim przypadku poprzez zastosowanie pasa zieleni izolacyjnej.

Etap realizacji ustaleń projektu, nie powinien stwarzać zagrożeń akustycznych. Emisja hałasu pochodząca z ruchu pojazdów w strefie dróg będzie nieodczuwalna i nie będzie wpływać negatywnie na środowisko przyrodnicze.

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014r. poz. 112).

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{Aeq} D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L_{Aeq} N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L_{Aeq} D przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	L_{Aeq} N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno- wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo- usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- pogorszenie warunków akustycznych (wzrost hałasu w związku z pracą maszyn budowlanych).

- **SZATA ROŚLINNA.**

Projektowane w planie zainwestowanie nie wpłynie znacząco na krajobraz i fizjonomię przedmiotowego obszaru. Zmiany będą miały małe przełożenie na stan szaty roślinnej. Pozostała część poza budową budynków związanych z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, wielorodzinną, wielorodzinną i usługową, produkcyjną i usługową oraz z zabudową usługową, pozostanie uporządkowana i odpowiednio zagospodarowana zgodnie z zapisami w planie co będzie miało przełożenie na ład przestrzenny i utrzymanie cennej zieleni w tym szczególnie drzew, uzupełniania zieleni w miejscach ubytków tymi samymi gatunkami drzew dotyczące założenia dworsko – parkowego z folwarkiem znajdującego się na terenie planu oznaczonego symbolem 4-6.ZP. Zapisy planu wskazują zagospodarowanie niektórych terenów pod: zielenią urządzoną, nieurządzoną a także uwzględniają dla pozostałej części terenów jako przeznaczenie uzupełniające min. zielenią urządzoną co będzie miało korzystny wpływ na stan estetyczny, krajobrazowy przedmiotowego terenu objętego planem. Zachowane zostanie obniżenie terenowe z zielenią wodolubną wydzielone w planie symbolem 3.ZP.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.

- **FAUNA.**

Na terenie opracowania nie zinwentaryzowano gniazd ptaków, które mogłyby ulec zniszczeniu podczas realizacji ustaleń planu. Lokalizacja gniazd np. bociana białego występuje najbliżej w Gminie Bartoszyce, w obrębie Dąbrowa, z dala od granic opracowania planu. Przewiduje się że drobne ptaki zinwentaryzowane w granicach opracowania planu w większości będą nadal przebywały na przedmiotowym terenie gdyż część z nich jest charakterystyczna dla terenów zurbanizowanych.

Projektowane zmiany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nie wpłyną znacząco negatywnie na faunę. Wykluczone jest oddziaływanie poza granice planu.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- uszkodzenia gleby powstałe w wyniku budowy dróg, infrastruktury i budynków będą negatywnie oddziaływały na faunę glebową co jest czynnikiem nieodłącznym przy realizacji zamierzeń inwestycyjnych.

- **KRAJOBRAZ.**

Teren opracowania cechuje się korzystnymi wartościami krajobrazowymi. Konieczne jest zwrócenie uwagi na estetykę projektowanych budynków oraz zachowanie jak największej ilości zieleni przy powstawaniu nowej zabudowy. Wartości krajobrazowe w wyniku realizacji funkcji przyjętych w projekcie planu nie ulegną pogorszeniu. W planie miejscowym zwraca się szczególną uwagę na występujące na tym terenie historyczne założenie dworsko – parkowe z folwarkiem dla którego obowiązują zasady ochrony wyszczególnione w treści planu. Ponadto zwraca się uwagę w planie miejscowym na przestrzenie publiczne wskazując min.: obsadzenie dróg publicznych szpalerami drzew czy lokalizowanie obiektów małej architektury służących komunikacji, obiektów obsługi technicznej, zieleni na zasadach zgodnych z obowiązującymi w tym zakresie przepisami szczególnie.

Należy wyróżnić, iż w przedmiotowym planie w większości zastosowano obowiązującą linię zabudowy jako element kreowania ładu przestrzennego, który wpłynie na wartości estetyczne i krajobrazowe terenów objętych opracowaniem.

Podłączenie zabudowy do sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej pozwoli na ochronę gleb, wód powierzchniowych, podziemnych decydujących o walorach przyrodniczych i krajobrazowych.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- związane z zapleczem budowlanym, miejscem składowania materiałów, wykonywaniem wykopów oraz pracą sprzętu.

• **ODPADY.**

Na terenie miasta Bartoszyce obowiązuje Uchwała Nr XXII/152/2012 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miejskiej Bartoszyce. Na terenie Miasta Bartoszyce brak składowiska odpadów. Odpady komunalne z miasta Bartoszyce są unieszkodliwiane na składowisku odpadów w Wysiece. W myśl ustaleń planu odpady komunalne winny być zagospodarowane zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów.*

• **ZASOBY NATURALNE.**

Na przedmiotowym terenie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin, złóż minerałów i in. stąd realizacja planu nie wpływa na dany element środowiska przyrodniczego.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

• **ZABYTKI.**

Na terenie objętym planem występują obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków: ochronie konserwatorskiej podlegają: Założenie dworsko – parkowe z folwarkiem, adres: ul. Armii Krajowej 30, czas powstania: 1. ćwierć XX w., Nr rejestru: A-4226 z 14.01.2003 r. Dla w/w wymienionego obiektu obowiązują zasady ochrony opisane w treści planu.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

• **DOBRA MATERIALNE.**

Należy przypuszczać, iż zagospodarowanie działek niezabudowanych, przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez powstanie zabudowy oraz zagospodarowania terenu zgodnego z parametrami wyznaczonymi w planie.

Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- *brak oddziaływania.*

• **AWARIE PRZEMYSŁOWE.**

Realizacja planu nie powoduje wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z dnia 24 lutego 2006 r.).

• **ODDZIAŁYWANIA** (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne).

Lp.	Komponenty środowiska	Sposób oddziaływania	Rodzaj oddziaływania
1	Różnorodności biologiczna	Usunięcie zieleni pod teren usług, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, wielorodzinnej i usługowej, produkcyjnej i usługowej oraz utwardzenie terenu	Bezpośrednie, negatywne

		<p>Wprowadzenie nowej zieleni urządzonej, izolacyjnej oraz zieleni urządzonej w postaci przeznaczenia uzupełniającego;</p> <p>Utrzymanie historycznej zieleni w tym szczególnie drzew, uzupełniania zieleni w miejscach ubytków tymi samymi gatunkami drzew na terenie założenia dworsko – parkowe z folwarkiem.</p>	<p>Bezpośrednie, pozytywne</p> <p>Bezpośrednie/Pośrednie, pozytywne</p>
2	Ludzie	Tereny z zabudową mieszkaniową, tereny rekreacyjno-sportowe, tereny zieleni czy ogrodów działkowych stanowić będą miejsce przebywania, odpoczynku, sportu i rekreacji ludzi.	Pośrednie, pozytywne
3	Powierzchnia ziemi i gleby	Wykopy pod fundamenty budynków oraz miejsca parkingowe	Bezpośrednie, stałe, negatywne
4	Wody podziemne i powierzchniowe	Wykopy pod fundamenty budynków oraz miejsca parkingowe	Bezpośrednie, chwilowe, neutralne
5	Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego	<p>Roboty budowlane</p> <p>Ogrzewanie budynków</p>	<p>Pośrednie, chwilowe, negatywne</p> <p>Bezpośrednie, neutralne w stosunku do zapisów obowiązującego planu</p>
6	Klimat	Brak dodatkowego oddziaływania w stosunku do istniejącej zabudowy	Brak oddziaływania
7	Hałas	<p>Etap budowy budynku</p> <p>Brak dodatkowego oddziaływania w stosunku do istniejącej zabudowy i zabudowy projektowanej</p>	<p>Bezpośrednie, średnioterminowe</p> <p>Brak oddziaływania</p>
8	Szata roślinna	<p>Ochrona zieleni poprzez wskazanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej</p> <p>Usunięcie zieleni pod realizację inwestycji</p> <p>Utrzymanie historycznej zieleni w tym szczególnie drzew, uzupełniania zieleni w miejscach ubytków tymi samymi gatunkami drzew dotyczące założenia dworsko – parkowego z folwarkiem</p>	<p>Bezpośrednie, stałe, pozytywne</p> <p>Bezpośrednie, stałe, negatywne, pozytywne</p> <p>Bezpośrednie, stałe, pozytywne</p>
9	Fauna	Zmiana profilu glebowego poprzez inwestycje w	Bezpośrednie, stałe

		drogi, infrastrukturę techniczną i budynki	negatywne
10	Krajobraz	Powstanie nowej zabudowy o parametrach zapisanych w planie Ochrona w zakresie historycznych cech (w tym: bryły, kształtu dachu, formy architektonicznej, dyspozycji ścian, detalu architektonicznego oraz zagospodarowania terenu) dla obiektu objętego ochroną konserwatorską - Założenie dworsko – parkowe z folwarkiem.	Bezpośrednie, stałe, pozytywne, neutralne Bezpośrednie, stałe, pozytywne, neutralne
11	Odpady	Odpady podczas etapu realizacji zamierzeń planu Odpady podczas etapu użytkowania	Pośrednie, krótkoterminowe Brak dodatkowego oddziaływania
12	Zasoby naturalne	Nie występują	Brak oddziaływania
13	Zabytki	W granicach opracowania planu występują obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków: ochronie konserwatorskiej podlegają: założenie dworsko – parkowe z folwarkiem obiektu dla którego obowiązują zasady ochrony ujęte w treści planu.	Pośrednie/Bezpośrednie, stałe, pozytywne
14	Dobra materialne	Zagospodarowanie działek niezabudowanych, przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez powstanie zabudowy oraz zagospodarowania terenu zgodnego z parametrami wyznaczonymi w planie.	Bezpośrednie, długoterminowe, pozytywne
15	Obszary Natura 2000, Obszary Chronionego Krajobrazu	Utrzymanie na terenach Natura 2000 zieleni nieurządzonej. Oddziaływania na gatunki chronione awifauny objęte ochroną na obszarze Natura 2000.	Bezpośrednie, długoterminowe, pozytywne Brak oddziaływania

9.2. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wykluczone jest jakiegokolwiek oddziaływanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny. Z kolei kwestia oddziaływań skumulowanych w aspekcie objętym przedmiotowym opracowaniem jest wykluczona.

9.3. WPŁYW REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000.

Teren opracowania planu w niewielkim fragmencie położony jest w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Warmińska” (kod obszaru: PLB280015) gdzie obowiązują odpowiednie przepisy wykonawcze w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Warmińska”.

Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych Obszar Natura 2000 "Ostoja Warmińska" jest ostoją potencjalną z "Shadow List", w 2006 r. włączoną do oficjalnej propozycji rządowej i umieszczoną w 2007 r. w projekcie nowego rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków. Obszar jest położony w północnej części woj. warmińsko-mazurskiego i ciągnie się pasem długości ok. 115 km i szerokości 10-20 km wzdłuż granicy państwowej z obwodem kalinigradzkim Federacji Rosyjskiej. Na wschodzie obszar sięga jeziora Oświn, na zachodzie zaś - doliny niewielkiej rzeki Gołubej, dopływu Banówki. Środkowa i wschodnia część obszaru leży na Nizinie Staropruskiej, obejmując w całości dwa mezoregiony: Równinę Sępopolską i Wzniesienia Górowskie. Ponad połowa obszaru jest położona na Równinie Sępopolskiej. Równina ta to rodzaj rozległej, bezjeziernej i w znacznej części wylesionej niecki. Deniwelacje pomiędzy jej centralną częścią a brzegami wynosi 40-50m. Przez środek Równiny Sępopolskiej płynie Łyna, która w rejonie granicy państwowej rozlewa się w wydłużone jezioro zaporowe. Inne ważniejsze ciekі przecinające Równinę Sępopolską w granicach ostoi to Kanał Mazurski oraz dopływy Łyny: Omęt, Guber i Elma. Jedyne większe jeziora naturalne na terenie ostoi to Jez. Kinkajmskie i Jez. Arklickie. Poza tym występuje tu kilkadziesiąt niewielkich jezior o powierzchni większej od 1 ha a także stawy rybne.

Charakterystyczną cechą tego mezoregionu jest występowanie tłustych, czerwonych iłów w niższych partiach terenu. Tereny wyżej położone i niewielkie wzniesienia zbudowane są z gliny zwałowej. Charakterystycznymi glebami w tej części kraju są stanowiące 68% bielice. Gleby brunatne obejmują 17%, a bagienne 9%. Pozostałą część stanowią czarne ziemie i mady. Wzniesienia Górowskie to otoczony obniżeniami cokół morenowy, z kulminacją Góry Zamkowej (216 m n.p.m.). Deniwelacje przekraczają tu 100 m. Jest to teren mocno pofałdowany, w znacznej części zalesiony i poprzecinany licznymi strumieniami płynącymi w dolinach między wzniesieniami. Największym z cieków jest biorąca tu swój początek Walsza. Obszar ten jest w znacznej części zalesiony, jest tu także kilka jezior, z których największe to Jezioro Głębockie. W lasach na terenie Wniesień Górowskich znajduje się kilkanaście stawów.

Jakość i znaczenie:

- ✓ "Ostoja Warmińska" została zaproponowana jako obszar Natura 2000 przede wszystkim dla ochrony jednego gatunku - bociana białego, który osiąga tu największą liczebność i największe zagęszczenie w kraju. Jest to jednak również bardzo ważna ostoja dla wielu innych gatunków ptaków, występują tu bowiem aż 93 gatunki ptaków waloryzujące obszary Natura 2000 (w tym 81 gatunków lęgowych i prawdopodobnie lęgowych). Jest wśród nich 38 gatunków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej i 15 gatunków z Polskiej czerwonej księgi zwierząt;
- ✓ Za najcenniejsze walory awifaunistyczne "Ostoi Warmińskiej" należy uznać:
 - najliczniejszą w Polsce lokalną populację bociana białego występującego w liczbie ok. 1000 par, w najwyższym w kraju zagęszczeniu 71 par na 100 km²,
 - liczną populację lęgową dwu innych rzadkich w kraju gatunków - orlika krzykliwego i żurawia,
 - potwierdzone gniazdowanie dwu skrajnie nielicznych w kraju gatunków: gadożera i łabędzia krzykliwego,
 - gniazdowanie innych nielicznych w kraju gatunków: bąka, bociana czarnego, gągoła, bielika, błotniaka łąkowego, puchacza, zielonki, dzięcioła białostrzybnego i wąsatki,
 - możliwe gniazdowanie skrajnie nielicznego w kraju orlika grubodziobego,
 - możliwe gniazdowanie kolejnych bardzo rzadkich gatunków: podgorzałki, gęgawy, kani rudej, kani czarnej, rybołowa, kropiatki, puszczyka uralskiego, włośchatki, kulika wielkiego, rybitwy białoskrzydłej, dzięcioła trójpalczastego i dzięcioła białoszyjnego,
 - gniazdowanie lokalnie rzadkich gatunków jak: zausznik, rycyk i dudek,
 - dość liczną populację lęgową takich gatunków waloryzujących jak derkacz, przepiórka i gąsiorek.

Funkcje przyjęte w projekcie planu nie będą wpływać negatywnie na środowisko, w tym na obszary chronione. Bezsprzecznym jest, że etap eksploatacji nowej zabudowy będzie powodował wzrost ilości odprowadzanych wód opadowych z powierzchni szczelnych, wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych oraz zwiększenie wielkości terenów utwardzonych. Są to przekształcenia nieodzwrotne, bezpośrednio związane z wprowadzeniem zmian na analizowanym terenie. Zgodnie z projektem planu ustala się odprowadzanie wód opadowych z dachów na teren własnej działki bez szkody dla gruntów sąsiednich. Wody opadowe z terenów utwardzonych docelowo po oczyszczeniu należy odprowadzać w sposób przewidziany przepisami odrębnymi.

Odprowadzenie ścieków docelowo odbywać się będzie do istniejącego i projektowanego układu kanalizacji sanitarnej (kierującej ścieki na oczyszczalnię). Wprowadza się obowiązek podłączenia wszystkich obiektów korzystających z rozwiązań tymczasowych do sieci kanalizacji sanitarnej po jej wybudowaniu. Wobec powyższego w perspektywie długoterminowej należy się spodziewać poprawy jakości wód powierzchniowych, podziemnych z uwagi na podłączenie przyszłej zabudowy do systemu kanalizacji sanitarnej. Zakłada się iż, zostaną ograniczone ilości substancji biogennych przedostających się do wód i przyczyniających się do przyspieszenia eutrofizacji wód powierzchniowych.

10. OCENA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU Z PUNKTU WIDZENIA MOŻLIWOŚCI OGRANICZENIA WPLYWU NA ŚRODOWISKO.

10.1. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.

Przez kompensację przyrodniczą rozumie się: zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, lub ziemne, rekultywację gleby, zalesienie, zadrzewienia lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównanie szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych.

Jako zagrożenie krótkoterminowe można uznać fazę prac związanych z budową budynków. W/w prace będą miały niewielki wpływ na zanieczyszczenie powietrza. Ze względu na niewielką ilość pyłów i zanieczyszczeń gazowych zanieczyszczenia te nie będą wykraczały poza teren budowy.

Oceniając ustalenia dla przeznaczenia terenu pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

10.2. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PLANIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU.

Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych w planie i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

Założenie:

Utrzymanie przeznaczenia terenu z planu miejscowego uchwalonego uchwałą Nr VIII/48/2003 z dnia 04 lipca 2003 r.) tj. możliwość przebudowy, skanalizowania cieków wodnych.

Rozwiązanie alternatywne:

Założenie wykluczone z uwagi, iż stwierdzono że przedmiotowy ciek pełni ważną rolę pod względem melioracyjnym a także przyrodniczym. Zatem utrzymano naturalny przebieg i funkcje cieków, który może również podnosić wartość krajobrazową przedmiotowych terenów.

W wyniku ścisłej współpracy między zespołem sporządzającym plan miejscowy a zespołem sporządzającym prognozę oddziaływania na środowisko uznano, iż nie będzie konieczności wyznaczania rozwiązań alternatywnych.

Poniższe wnioski mają charakter ogólny i dotyczą przestrzennego rozwoju w kontekście konieczności ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych jednostki:

- Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.
- Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w planie oraz prognozie oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

10.3. OPIS TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI, LUK W DANYCH I WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO PRZY OPRACOWANIU PROGNOZY

W trakcie opracowywania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko będącej elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko napotkano trudności przy szacowaniu oddziaływania inwestycji, gdyż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie z ustawowym zakresem nie przesądza o realizacji danej inwestycji tylko określa ramy dla projektu budowlanego, w których kolejni projektanci muszą się poruszać. Stąd na tym etapie projektowania nie przesądzone są żadne inwestycje, nie wiadomo jakich maszyn będzie używał wykonawca na etapie budowy. Na obecnym etapie przedsięwzięcia brak jest wystarczających informacji, aby konkretnie określić oddziaływanie inwestycji w fazie budowy oraz w fazie eksploatacji.

11. STRESZCZENIE.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy terenu położonego w mieście Bartoszyce.

W planie miejscowym wyznacza się tereny przeznaczone pod: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – MN, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – MW, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej – MWU, tereny zabudowy usługowej – U, tereny produkcyjne i usługowe – PU, tereny sportu i rekreacji – US, tereny zieleni nieurządzonej – ZN, tereny zieleni urządzonej – ZP, tereny zieleni izolacyjnej – ZI, tereny ogrodów działkowych – ZD, tereny wód powierzchniowych – WS, tereny infrastruktury technicznej – sieci elektroenergetyczne – EE, tereny infrastruktury technicznej – transformator energetyczny – E, tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja – K, tereny dróg publicznych klasy głównej ruchu przyspieszonego – KDGP, tereny dróg publicznych klasy zbiorczej – KDZ, tereny dróg publicznych klasy lokalnej – KDL, tereny dróg publicznych klasy dojazdowej – KDD, tereny dróg wewnętrznych – KDW, tereny ciągów pieszych lub pieszo-rowerowych – Kx, tereny parkingów – KP.

Przedstawiona prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227).

Na podstawie zapisów w planie można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny.

Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich w/w celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest ład przestrzenny i zrównoważony rozwój.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą

realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury.

Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w planie oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

12. LITERATURA I MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE.

- ✓ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. „O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko” (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227);
- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. „Prawo ochrony środowiska” (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 1232 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. „O ochronie przyrody” (t. j. Dz. U. z 2013r. poz. 627);
- ✓ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” (Dz. U. z 2015r. poz. 199 ze zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. „Prawo wodne” (Dz. U. 2012r. poz. 145 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych” (Dz. U. z 2013 poz. 503 z późn. zm.);
- ✓ Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2011r. Nr 163, poz. 981);
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2013r. , poz. 21);
- ✓ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014r. poz. 112);
- ✓ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010r. nr 213 poz. 1397 z późn. zm.);
- ✓ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- ✓ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska;
- ✓ Konstytucja Rzeczypospolitej Polski;
- ✓ Uchwała Nr XLIII/326/2014 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce.
- ✓ Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce;
- ✓ Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce,
- ✓ Analiz map (Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, Geologicznej Polski w skali 1 : 500 000, mapy Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000).

13. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE.

Załącznik nr 1.

Prognoza oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bartoszyce.